

หนังสือเรียนสังคมศึกษา

ส ๐2011

หลักศรัทธา 1

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

มหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

กระทรวงศึกษาธิการ

บ 297-2
ม : ด
ก ๑๕๖ท
จ 3 2๑๕๕

DCID LIBRARY

0000010291

ตัวอย่างเพื่อการเรียนการสอน
ศูนย์พัฒนาหนังสือ
บ้านจำนง

หนังสือเรียนสังคมศึกษา

ส 02011

หลักสูตร

วันที่ 22 พ.ค. 2545

เลขทะเบียน ม. 12332 ค. 3

เลขเรียกหนังสือ ม. 297.2 ม. 18 ค. 5164.

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

ของ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

หนังสือเรียนสังคมศึกษา ส 02011

เรื่อง หลักศรัทธา 1

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

© กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2544

พิมพ์ครั้งที่ 1 จำนวน 10,000 เล่ม

ISBN : 974-01-0038-4

องค์การค้าของคุรุสภาจัดพิมพ์จำหน่าย

พิมพ์ที่โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

2249 ถนนลาดพร้าว วังทองหลาง กทม. 10310

นายวิชัย พยัคฆโส ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา 2544

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง อนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียน

กรมวิชาการและสำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เขตการศึกษา 2 ได้ร่วมกันจัดทำหนังสือเรียนสังคมศึกษา ส ๐2011 หลักสูตรฯ 1 ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) กระทรวงศึกษาธิการ ได้พิจารณาแล้ว อนุญาตให้ใช้หนังสือนี้ในโรงเรียนได้

ประกาศ ณ วันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2542

(นายทองคูณ หงส์พันธุ์)

เลขาธิการสภาสถาบันราชภัฏ รักษาการแทน
รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

หนังสือเรียนสังคมศึกษา ส ๐2011 หลักสูตร 1 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เล่มนี้ กรมวิชาการและสำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เขตการศึกษา 2 ได้ร่วมกันจัดทำขึ้น เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนในเรื่อง หลักสูตร 1 ซึ่งเป็นรายวิชาเลือกเสรี กลุ่มวิชาสังคมศึกษา ที่เพิ่มเติมในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดยมอบหมายให้คณะกรรมการดำเนินการตรวจพิจารณาหนังสือเล่มนี้เสร็จเรียบร้อยแล้ว

หนังสือเรียนเล่มนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ศรัทธาในหลักสูตรอย่างมีเหตุผล อาทิ ความศรัทธาต่ออัลลอฮ์ การศรัทธาต่อบรรดามลาอิกะฮ์ ของอัลลอฮ์ การศรัทธาต่อคัมภีร์ของอัลลอฮ์ การศรัทธาต่อวันกิยามะฮ์และอาคิเราะฮ์ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อจะได้เกิดความสุขแก่ตนเองและเพื่อนมนุษย์

กรมวิชาการหวังว่าหนังสือเรียนเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ได้เป็นอย่างดี ขอขอบคุณผู้จัดทำ ผู้ตรวจ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการจัดทำทุกท่าน ไว้ ณ โอกาสนี้

๐/๐๐๐

(นายอำรุง จันทวานิช)

อธิบดีกรมวิชาการ

1 ตุลาคม 2542

สารบัญ

	หน้า
บทนำ	
หลักศรัทธา	1
ความหมายของหลักศรัทธา	1
แหล่งกำเนิดของหลักศรัทธา	2
ความสัมพันธ์ระหว่างหลักศรัทธากับหลักปฏิบัติและจริยธรรม	4
แนวทางสู่การศรัทธาที่สมบูรณ์	7
ผลของการศรัทธา	8
บทที่ 1	
การศรัทธาต่ออัลลอฮ์	9
ความหมายของการศรัทธาและการรู้จักอัลลอฮ์	9
การศรัทธาในเอกภาพของอัลลอฮ์	11
การศรัทธาในบรรดาชื่อและคุณลักษณะของอัลลอฮ์	13
ความสำคัญและประโยชน์ของการรู้จักอัลลอฮ์	21
บทที่ 2	
การศรัทธาต่อบรรดามลาอิกะฮ์ของอัลลอฮ์	23
ความหมายของมลาอิกะฮ์	23
การศรัทธาต่อบรรดามลาอิกะฮ์	23
ชื่อและหน้าที่ของบรรดามลาอิกะฮ์	24
หน้าที่หลักของบรรดามลาอิกะฮ์	26

บทที่ 3	การศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ของอัลลอฮ์	29
	ความหมายของอัล-กรุอาน	29
	การศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ของอัลลอฮ์	30
	ประวัติความเป็นมาของคัมภีร์อัล-กรุอาน	33
	ความมหัศจรรย์และความบริสุทธิ์ของอัล-กรุอาน	36
บทที่ 4	การศรัทธาต่อบรรดานบีและรَسُولของอัลลอฮ์	38
	ความหมายของนบีและรَسُول	38
	การศรัทธาต่อบรรดานบีและรَسُولของอัลลอฮ์	38
	ชื่อและหน้าที่ของนบีและรَسُول	39
	นบีมุหัมมัดเป็นรَسُولของอัลลอฮ์คนสุดท้าย	41
บทที่ 5	การศรัทธาในวันกิยามะฮ์และวันอาคิเราะฮ์	43
	ความหมายของวันกิยามะฮ์และวันอาคิเราะฮ์	43
	การศรัทธาต่อวันกิยามะฮ์และวันอาคิเราะฮ์	43
	ความสำคัญของวันกิยามะฮ์และวันอาคิเราะฮ์	45
	ปรากฏการณ์และสภาพการณ์ของวันกิยามะฮ์และวันอาคิเราะฮ์	46
บทที่ 6	การศรัทธาในเกาะฎอฮ์และเกาะด็รฺของอัลลอฮ์	53
	ความหมายของเกาะฎอฮ์และเกาะด็รฺ	53
	การศรัทธาในเกาะฎอฮ์และเกาะด็รฺของอัลลอฮ์	53
	ความสำคัญของเกาะฎอฮ์และเกาะด็รฺ	56
	ลักษณะของเกาะฎอฮ์และเกาะด็รฺของอัลลอฮ์	57
	บรรณานุกรม	59

บทนำ

หลักศรัทธา

จุดประสงค์การเรียนรู้

อธิบายความหมายแหล่งกำเนิดของหลักศรัทธาได้

ความหมายของหลักศรัทธา

คำว่า “ศรัทธา” หมายถึง การยอมรับ การยึดมั่น ความเชื่อถือ ความเชื่อมั่น ต่อสิ่งหนึ่งด้วยความจริงใจ คำนี้ตรงกับภาษาอาหรับว่า “อะกีดะฮ์” (**أَئِيدَة**) หรือคำว่า อะกออิด (**أَعَائِدَة**) หรือ อีมาน (**إِيمَان**)

ท่านรสุลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้อธิบายความหมายของศรัทธา ความว่า

“อีมานคือ การน้อมรับด้วยจิตใจอย่างแน่วแน่ พร้อมกับการกล่าวด้วยวาจา และปฏิบัติด้วยกาย”

(รายงานโดยมุสลิม)

หลักศรัทธาในอิสลาม เป็นหลักการความเชื่อมั่นที่เกิดจากความรู้ตามข้อกำหนดของอัลลอฮ์ และรสุลโดยปราศจากข้อสงสัยใดๆ คือการรู้จักและศรัทธาต่ออัลลอฮ์ บรรดาโมอิกะฮ์ของอัลลอฮ์ บรรดาคัมภีร์ของอัลลอฮ์ บรรดารสูลของอัลลอฮ์ วันอาคิเราะฮ์ และการกำหนดสภาวะของอัลลอฮ์ (เกาะฎอฮ์และเกาะดัวร์)

ท่านรสุลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้อธิบายเกี่ยวกับหลักศรัทธาทั้งหกประการดังกล่าวในหะดีษของท่าน ความว่า

“การศรัทธาคือความเชื่อมั่นต่ออัลลอฮ์ บรรดาโมอิกะฮ์ของอัลลอฮ์

บรรดาคัมภีร์ของอัลลอฮฺ บรรดารسูลของอัลลอฮฺ วันอาคิเราะฮฺ และ
เกาะฎอ์เกาะดร์ของอัลลอฮฺ”

(รายงานโดยห้าคน)

อัลลอฮฺ สุบหานะฮฺ วะตะอาลา ได้ชี้แจงเกี่ยวกับหลักศรัทธาในอัล-กุรอานไว้
มากมาย เช่น

“ศาสนทูตและมวลผู้ศรัทธาย่อมศรัทธาในสิ่ง (คัมภีร์) ที่ถูกประทาน
มายังเขาจากองค์อภิบาลของเขา ทุกคนต่างมีศรัทธามั่นในอัลลอฮฺ ใน
มลาอิกะฮฺของพระองค์ ในบรรดาคัมภีร์ของพระองค์และบรรดาศาสนทูต
ของพระองค์..”

(สุเราะฮฺอัล-บะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 285)

“หาใช่ว่าคุณธรรมนั้น จะอยู่ที่เจ้าทั้งหลายเพียงแต่หันหน้าไปทางด้านทิศ
ตะวันออกและทิศตะวันตก (ในพิธีละหมาด) ไม่ แต่ (ความเป็นจริง)
อันคุณธรรม (ที่เที่ยงแท้) นั้นย่อมได้แก่บุคคลที่ศรัทธามั่นในอัลลอฮฺ
ในวันสุดท้าย ในมลาอิกะฮฺ ในบรรดาคัมภีร์และบรรดานบีทั้งหลาย..”

(สุเราะฮฺอัล-บะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 177)

แหล่งกำเนิดของหลักศรัทธา

อัลลอฮฺเป็นผู้สอนและชี้นำมนุษย์โดยการประทานคัมภีร์ให้แก่บรรดารสูลของ
พระองค์นำมาสอนมนุษยชาติให้ยึดมั่นศรัทธาและปฏิบัติตามในชีวิตประจำวันอย่าง
เคร่งครัด ดังที่อัลลอฮฺตรัสไว้ ความว่า

“ทรงสอนความรู้ด้วยปากกา พระองค์ทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่มนุษย์ไม่รู้”

(สุเราะฮฺอัล-อะลัก อายะฮฺที่ 4-5)

“พวกเหล่านี้แหละ (ผู้ศรัทธา) ที่ จะได้รับการชี้นำจากผู้อภิบาลของ พวกเขาและพวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้ได้รับความสมหวังโดยแท้จริง”

(สุเราะฮ์อัล-บะเกาะเราะฮ์ อายะฮ์ที่ 5)

อัลลอฮ์ได้ประทานอัล-กุรอานและศาสนามุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม เพื่อมาสอนประชาชาติ (อุมมะฮ์) ตั้งแต่สมัยของท่าน ตลอดจนถึงวันสุดท้าย (กียามะฮ์) ดังที่อัลลอฮ์ได้ตรัสในอัล-กุรอาน ความว่า

“โอ้มนุษย์ทั้งหลาย ความจริงได้มีหลักฐานหนึ่งจากองค์อภิบาลของพวกเขา (คือท่านนบีมุหัมมัด) มาสู่พวกเขาแล้วและเราได้ให้รัศมีอันชัดแจ้ง ลงมายังพวกเขาทั้งหมด (คือคัมภีร์อัล-กุรอาน)”

(สุเราะฮ์อันนิสาฮ์ อายะฮ์ที่ 174)

“พระผู้ทรงประทานอัล-ฟุรกอน (อัล-กุรอาน) ลงมายังบ่าวของพระองค์ (นบีมุหัมมัด) ทรงเกียรติสูงส่งยิ่ง ทั้งนี้เพื่อเขาจะได้เป็นผู้ตักเตือนแก่ ชาวโลกทั้งปวง”

(สุเราะฮ์อัล-ฟุรกอน อายะฮ์ที่ 1)

“และเราได้ส่งเจ้า (มุหัมมัด) มาเป็นศาสนทูต (เพื่อชุมชนใด โดยเฉพาะ) นอกจากเพื่อสังคมมนุษย์เป็นส่วนรวม เพื่อเป็นผู้แจ้งข่าว ประเสริฐและเป็นผู้ตักเตือน แต่มนุษย์ส่วนมากไม่รู้”

(สุเราะฮ์สะบะอ์ อายะฮ์ที่ 28)

“คัมภีร์นี้ไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ในนั้นมีสิ่งชี้นำแก่มวลผู้ยำเกรงซึ่งเป็นผู้ศรัทธา มั่นในสิ่งเร้นลับ และดำรงการละหมาดและใช้จ่ายบางส่วนของสิ่งที่เราได้ ประทานแก่พวกเขา และบรรดาผู้ศรัทธามั่นในสิ่งที่ถูกประทานแก่เจ้า

และสิ่งที่ถูกประทานก่อนหน้าเจ้า อีกทั้งพวกเขามีความเชื่อมั่นในโลกหน้า”

(สุเราะฮ์อัล-บะเกาะเราะฮ์ อายะฮ์ที่ 2-4)

หลักศรัทธาของอิสลามนอกจากมาจากอัล-กุรอาน ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดหลักอันดับแรกของศาสนาอิสลามแล้ว ยังมีแหล่งกำเนิดรองเป็นอันดับสองคือ หะดีษของท่านรสุลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ที่มุสลิมทุกคนจะต้องยึดมั่นเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง ดังที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กำชับในหะดีษหนึ่ง ความว่า

“ข้าได้ฝากไว้สองสิ่งสำหรับพวกท่าน ซึ่งพวกท่านจะไม่หลงทางและมลายตราบใจเมื่อพวกท่านยังยึดมั่นอยู่กับสองสิ่งนี้ นั่นคือ คัมภีร์ของอัลลอฮ์ (อัล-กุรอาน) และแนวทาง (สุนนะฮ์) ของรสุลุลลอฮ์” (หะดีษ)

(รายงานโดยอิมามมาลิก)

ความสัมพันธ์ระหว่างหลักศรัทธากับหลักปฏิบัติและจริยธรรม

คำปฏิญาณตน (ชะฮาดะฮ์) เป็นคำกล่าวที่อัลลอฮ์ทรงบัญชาให้มนุษย์กล่าวเพื่อเป็นการแสดงตนว่า เป็นผู้ยอมรับในความเป็นพระเจ้าของอัลลอฮ์ และความเป็นรสุลแห่งอัลลอฮ์ ของนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม นั่นคือคำว่า

اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله

“ข้าขอปฏิญาณ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และข้าขอปฏิญาณว่า นบีมุหัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์”

ผู้ใดที่ยอมรับด้วยความจริงใจ พร้อมกล่าวคำชะฮาดะฮ์ได้ถูกต้องแสดงว่าผู้นั้นเป็นมุสลิม แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้ใดไม่ยอมรับและไม่ยอมกล่าวคำชะฮาดะฮ์ดังกล่าว แสดงว่าเขาเป็นคนปฏิเสธ (กาฟิร) ในความเป็นพระเจ้าของอัลลอฮ์และความเป็นรูลของนบีมุหัมมัด คือลัลลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม

การกำหนดให้ยอมรับในคำกล่าวชะฮาดะฮ์ อัลลอฮ์ได้บัญชาในอัล-กุรอาน ความว่า

“ดังนั้นเจ้าจงยึดมั่นเถิดว่า แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์....”

(สุเราะฮ์มุหัมมัด อายะฮ์ที่ 19)

“จงประกาศเถิด (มุหัมมัด) โอ้มนุษย์ทั้งหลาย แท้จริงฉันเป็นศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ สำหรับพวกท่านทั้งมวล...”

(สุเราะฮ์อัล-อะอรอฟ อายะฮ์ที่ 158)

“มุหัมมัดหาใช่บิดาของผู้ใดในบรรดาบุรุษของพวกเจ้าไม่ แต่ทว่าเขาเป็นทูตจากอัลลอฮ์ และเป็นที่สุดแห่งบรรดาศาสดา และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้อยิ่งในทุก ๆ สิ่ง”

(สุเราะฮ์อัล-อะหฺซาบ อายะฮ์ที่ 40)

ท่านนบี คือลัลลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้สอนไว้ ความว่า

“หากผู้ใดที่ได้ยอมรับและปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การสวามิภักดิ์เว้นแต่เพียงอัลลอฮ์ และไม่ตั้งภาคีกับพระองค์ และแท้จริงนบีมุหัมมัดเป็นบ่าวและศาสนทูต (รูล) ของพระองค์ สวรรค์และนรกคือสิทธิ (ของเขา) อัลลอฮ์จะ让他เข้าสวรรค์ขึ้นอยู่กับอะมัลของเขา”

(รายงานโดยบุคอรีและมุสลิม)

อัลลอฮ์สร้างมนุษย์มาด้วยวัตถุประสงค์ให้ทำการนบ์สการต่อพระองค์ โดยวิธีให้มีการศรัทธาและการปฏิบัติตามคำสอนของพระองค์ ดังที่อัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ ความว่า

“และข้ามิได้บันดาลญินและมนุษย์ขึ้นมา (เพื่อเหตุผลอื่นใด) นอกจากพวกเขาจะต้องทำการนบ์สการต่อข้าเป็นที่สุด”

(สุเราะฮ์อัซซารียาด อายะฮ์ที่ 56)

ผู้ใดที่มีความศรัทธาที่สมบูรณ์ย่อมเป็นผู้ปฏิบัติตามหลักปฏิบัติและหลักจริยธรรมที่สมบูรณ์ด้วย ดังที่ท่านรสุลุลลอฮ์ คือลลุลลอฮ์ อะลียฮิ วะสลัลัม ได้ตอบคำถามของมลาอิกะฮ์ ญิบรีล ตอนที่แปลงกายเป็นชายแปลกหน้ามาถามปัญหาหลักสามประการของศาสนา และท่านนบีได้ตอบในเชิงของหลักการที่ชัดเจน ดังที่ปรากฏในหะดีษของนบี ความว่า

“...ชายแปลกหน้าได้กล่าวอีกว่า ท่านจงบอก “อีมาน” แก่ข้าพเจ้า ท่านรสุลุลลอฮ์ตอบว่า คือการที่ท่านต้องศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ศรัทธาต่อมลาอิกะฮ์ของพระองค์ ศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ ศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูตของพระองค์ ศรัทธาต่อวันสิ้นโลกและศรัทธาต่อการกำหนดดีชั่วของพระองค์ ชายแปลกหน้าได้กล่าวขึ้นว่า ถูกต้องแล้ว และกล่าวต่อไปอีกว่า ท่านจงบอก “อิหฺसान” แก่ข้าพเจ้า ท่านรสุลุลลอฮ์ได้ตอบว่า คือการที่ท่านแสดงความจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ ดุจดั่งที่ท่านแลเห็นพระองค์ แม้ว่าจะไม่แลเห็นพระองค์ แต่พระองค์แลเห็นท่าน...”

(รายงานโดยหาคคน)

หะดีษข้างต้นได้ชี้เน้นให้เห็นความสัมพันธ์ของการกล่าวชะฮาดะฮ์กับหลักศรัทธา หลักปฏิบัติ และจริยธรรม ซึ่งผูกพันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ไม่อาจแยกจากกันได้ ดังนั้นมุสลิมที่สมบูรณ์คือ ผู้ที่ยอมรับในชะฮาดะฮ์ที่สมบูรณ์ ด้วยการยอมรับในชะฮาดะฮ์ที่สมบูรณ์จะทำให้เขาเป็นผู้มีศรัทธา (อีมาน) และปฏิบัติตาม (อิสลาม) ที่

สมบูรณ์ด้วย การที่ผู้ใดมีศรัทธาพร้อมปฏิบัติตามหลักการอิสลามที่สมบูรณ์ ย่อมทำให้เป็นผู้ที่ได้แสดงความจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ที่ดีที่สุด (อิหฺसान)

แนวทางสู่การศรัทธาที่สมบูรณ์

อัลลอฮ์ได้ชี้แนะแนวทางไว้ว่า การสร้างศรัทธาที่สมบูรณ์นั้น มุสลิมต้องศึกษา ไล่หาความรู้ อัลลอฮ์ได้ยืนยันในอัล-กุรอาน ความว่า

“ดังนั้นไหนเล่าในแต่ละกลุ่มย่อยจากพวกเขาทั้งหมดจึงไม่ออกไปเพื่อศึกษาให้เข้าใจในศาสนา และเพื่อพวกนี้จะได้ชี้แจงแก่พวกพ้องของเขา เมื่อพวกเขากลับมายังพวกตน”

(สุเราะฮ์อัตเตาบะฮ์ อายะฮ์ที่ 122)

“จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด) บรรดาผู้รู้และบรรดาผู้ไม่รู้จะเหมือนกันหรือ เพียงแต่พวกผู้มีสติเท่านั้น จะใคร่ครวญ”

(สุเราะฮ์อัชชูมฺร อายะฮ์ที่ 9)

“แน่นอนอัลลอฮ์ จะยกย่องบรรดาผู้ศรัทธาจากพวกเจ้าและบรรดาผู้ได้รับความรู้หลายฐานันดร (ฐานะ) และอัลลอฮ์จะทรงตระหนักยิ่งในสิ่งที่พวกเจ้าประพฤติ”

(สุเราะฮ์มุญาดะละฮ์ อายะฮ์ที่ 11)

“พวกเจ้าเป็นประชาชาติที่ดีที่สุด ที่ถูกให้อุบัติขึ้นมาเพื่อมนุษยชาติ พวกเจ้าใช้ (ให้กระทำ) แต่คุณธรรม ห้าม (กระทำ) สิ่งต้องห้าม และพวกเจ้ามีศรัทธามั่นในอัลลอฮ์....”

(สุเราะฮ์อาลิอิมรอน อายะฮ์ที่ 110)

ผลของการศรัทธา

การศรัทธาจะมีประโยชน์ต่อมนุษย์ผู้เป็นบ่าวของอัลลอฮ์อย่างใหญ่หลวง อัลลอฮ์ได้ตรัสเกี่ยวกับผลของการศรัทธา ความว่า

“ผู้ใดประพาศความดีทั้งบุรุษหรือสตรีก็ตามโดยเขาเป็นผู้ศรัทธา แน่แน่นอน เราจะฟื้นฟูชีวิตที่ดีแก่เขา และแน่แน่นอน เราจะตอบแทนรางวัลแก่พวกเขา เพราะความดีงามที่พวกเขาเคยประพาศไว้”

(สุเราะฮ์อันนะฮฺลี อายะฮ์ที่ 97)

“แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและประพาศแต่ความดี องค์ผู้ทรงเมตตา จะทรงบันดาลให้พวกเขามีความรักอาลัย (ซึ่งกันและกัน)”

(สุเราะฮ์ศุบรฺ อายะฮ์ที่ 96)

ท่านรูลุลลอฮ์ ได้กล่าวไว้ ความว่า

“อัลลอฮ์ผู้ทรงเกรียงไกรได้กล่าวว่า แท้จริงบรรดาผู้มีอีมานนั้นคือผู้ซึ่งเมื่อนามของอัลลอฮ์ถูกกล่าวขึ้น หัวใจของพวกเขาจะหวาดหวั่น และเมื่อโองการต่างๆ จากคัมภีร์ของพระองค์ถูกอ่านขึ้นได้ทำให้อีมานของพวกเขาได้เพิ่มขึ้น และแก่พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาเท่านั้นที่พวกเขาจะมอบหมาย”

“เล่าจากอะบีสะอีด อัลคุดรี (ร.ฎ.) จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า ผู้ใดพบเห็นสิ่งที่เป็นความชั่วร้าย ให้เขาจงหยุดยั้งมันด้วยมือของเขา ถ้าหากเขาไม่สามารถ ให้เขาหยุดยั้งมันด้วยลิ้นของเขา ถ้าหากเขาไม่สามารถ ให้เขาจงหยุดยั้งมันด้วยจิตใจของเขา และนั่นคือผู้มีอีมานอ่อนแอ”

(รายงานโดยห้าคนนอกจากบุคอรี)

บทที่ 1

การศรัทธาต่ออัลลอฮ์

จุดประสงค์การเรียนรู้

บอกชื่อและคุณลักษณะของอัลลอฮ์ที่ปรากฏในอัล-กุรอานและหะดีษได้

ความหมายของการศรัทธาและการรู้จักอัลลอฮ์

การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ หมายถึง การยอมรับและมีความเชื่อมั่นในความเป็นเอกภาพและความมีอยู่ของอัลลอฮ์ด้วยจิตใจที่แน่วแน่และมั่นคง การที่จะศรัทธาต่ออัลลอฮ์ได้ถูกต้องจะต้องรู้จักอัลลอฮ์ การทำความรู้จักอัลลอฮ์ มี 2 ทาง

แนวทางที่หนึ่งคือ การรู้จักอัลลอฮ์โดยใช้หลักฐานที่อัลลอฮ์และรَسُولได้ชี้แจงในอัล-กุรอานและหะดีษ โดยเฉพาะการรู้จักบรรดาชื่อและคุณลักษณะต่างๆที่ประเสริฐของอัลลอฮ์

แนวทางที่สองคือ การรู้จักอัลลอฮ์โดยอาศัยความคิดพินิจพิจารณาในสรรพสิ่งต่างๆ ที่อัลลอฮ์สร้าง ทั้งนี้เนื่องจากศาสนาอิสลามได้ส่งเสริมให้มนุษย์ใช้ความคิดพิจารณาสิ่งต่างๆ ที่อัลลอฮ์สร้างดังที่พระองค์ตรัสไว้ ความว่า

“จงประกาศเถิด ท่านทั้งหลายจงพิจารณาเถิดว่าอะไรบ้างที่มีในฟากฟ้าและแผ่นดิน (ซึ่งล้วนเป็นสัญลักษณ์เตือนให้ยอมจำนนในเอกานุภาพและเดชานุภาพของอัลลอฮ์ทั้งสิ้น) และบรรดาสัญลักษณ์ต่าง ๆ (ที่แสดงถึงเอกานุภาพและเดชานุภาพของอัลลอฮ์) และบรรดา (ศาสนทูต) ผู้ตักเตือนนั้นย่อมไม่ยังประโยชน์แก่กลุ่มชนที่ไม่ศรัทธา (ในการป้องกันโทษ)”

(สุเราะฮ์ยูนุส อายะฮ์ที่ 101)

“และมียู่มากมายยิ่งนักสัญลักษณ์ (ที่แสดงเดชานุภาพและเอกานุภาพ แห่งอัลลอฮฺ) ทั้งในฟากฟ้าและแผ่นดิน ซึ่งพวกเขาผ่าน (ไปมา) บนสิ่ง นั้น (เป็นประจำ) แต่พวกเขาก็กั่น (ไม่ให้ความสนใจ)”

(สุเราะฮฺยฺซุฟ อายะฮฺที่ 105)

“และแท้จริงเราได้สร้างไว้เพื่อนรก ซึ่งส่วนมากของพวกเขาและมนุษย์ พวกเขามีหัวใจที่ไม่เข้าใจต่อ (บรรดาโองการ) เหล่านั้น พวกเขามีตาที่ มองสิ่งนั้นเปรียบดั่งตุงปศุสัตว์ ความเป็นจริงแล้ว พวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้ หลงลืม (โดยแท้จริง)”

(สุเราะฮฺอัล-อะอรอฟ อายะฮฺที่ 179)

อย่างไรก็ตาม การคิดในอิสลามมีขอบเขต มีบางอย่างที่อิสลามอนุมัติให้คิดได้ โดยเฉพาะในเรื่องเอกภพ เรื่องฟากฟ้าและแผ่นดิน เรื่องมนุษย์และสังคม แต่มีบางเรื่อง ที่อิสลามห้ามคิดคือ เรื่องชาติหรือองค์ของอัลลอฮฺ เพราะเป็นสิ่งที่มียู่เหนือสภาพ ปัญญาของมนุษย์ที่จะคิดได้ ดังที่ท่านนบีศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม กล่าวไว้ ความว่า

“พวกเจ้าจงคิดเกี่ยวกับมัจญ์ล (ทุกสรรพสิ่งที่อัลลอฮฺสร้าง) ของอัลลอฮฺ เถิด แต่พวกเจ้าทั้งหลายห้ามคิดเกี่ยวกับองค์ (ชาติ) ของอัลลอฮฺ ทั้งนี้ เพราะว่าเจ้าไม่สามารถหยั่งคิดในเรื่องความสมบูรณ์ของพระเจ้าอย่าง แน่นนอน”

(รายงานโดยอะบู นะอีม สะนัดฏอฮ์อ์ฟแต่
เนื้อหาและใจความเศาะฮ์หฺ)

จากวจนะดังกล่าวได้ชี้ให้เห็นว่า อัลลอฮฺห้ามคิดเกี่ยวกับลักษณะองค์ (ชาติ) ของพระองค์ แต่มนุษย์จะรู้ได้โดยการชี้มาจากอัลลอฮฺและรสูลของพระองค์

การศรัทธาในเอกภาพของอัลลอฮ์

ความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์มีสองลักษณะ คือ ะหฺุดานียะฮ์ รูบูบียะฮ์ และ ะหฺุดานียะฮ์ อุลูฮียะฮ์

1. ะหฺุดานียะฮ์ รูบูบียะฮ์ หมายถึง ความเป็นเอกภาพในความเป็นพระเจ้าเพียงผู้เดียวของอัลลอฮ์ พระองค์เป็นพระเจ้าของทุกสิ่งทุกอย่าง เป็นผู้สร้าง เป็นผู้ดูแล และผู้ควบคุมเอกภาพทั้งปวง ดังที่อัลลอฮ์ได้ตรัสในอัล-กุรอ่าน ความว่า

“มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าแห่งเอกภาพทั้งหลาย”

(สุเราะฮ์อัล-ฟาติหะฮ์ อายะฮ์ที่ 1-2)

“นั่นคืออัลลอฮ์พระเจ้า (ผู้อภิบาล) ของพวกเจ้า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์ ทรงบันดาลทุกสิ่งทุกอย่าง ดังนั้นพวกเจ้าจงนมัสการพระองค์เถิด และพระองค์คือผู้บริหาร (ปกครอง) สำหรับทุกๆ สิ่ง ซึ่งบรรดาการมองเห็น(ตา) ที่มีอาจมองเห็นพระองค์ได้ แต่พระองค์เป็นผู้รู้ยิ่ง”

(สุเราะฮ์อัล-อันอาม อายะฮ์ที่ 102-103)

“โอ้มวลมนุษย์ทั้งหลาย เจ้าทั้งหลายจงนมัสการองค์อภิบาลของพวกเจ้า ซึ่งทรงบันดาลพวกเจ้าและบรรดาผู้ที่มาก่อนหน้าพวกเจ้า ทั้งนี้เพื่อพวกเจ้าจะได้ยำเกรงพระองค์ ทรงบันดาลแผ่นดินให้เป็นพื้นราบสำหรับพวกเจ้า (จะได้ใช้เป็นที่อยู่และประกอบอาชีพ) และ (บันดาล) ท้องฟ้าให้ (ปกคลุมดูประหนึ่ง) เป็นหลังคา พระองค์ทรงหลั่งน้ำฝนจากฟากฟ้า แล้วพระองค์ได้บันดาลให้ผลออกมาเพราะมันซึ่งผลไม้ต่างๆ เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพสำหรับพวกเจ้า จงอย่าทำสิ่งเทียบเทียมอัลลอฮ์ โดย

พวกเจ้าก็รู้ว่า อัลลอฮ์ไม่มีสิ่งใดเทียบเทียมพระองค์”

(สุเราะฮ์อัล-บะเกาะเราะฮ์ อายะฮ์ที่ 21-22)

2. ะหฺดานียะฮ์ อุลูฮียะฮ์ หมายถึง ความเป็นเอกภาพในการเป็นผู้มีสิทธิ์ ได้รับการเคารพภักดี รับการสรรเสริญ ทรงเป็นที่พึ่งและขอความช่วยเหลือ ดังที่อัลลอฮ์ตรัสไว้ ความว่า

“และข้า (อัลลอฮ์) มิได้สร้างญินและมนุษย์เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อให้เคารพภักดีต่อข้า (อัลลอฮ์) เท่านั้น”

(สุเราะฮ์อัล-ฮัซซารียาต อายะฮ์ที่ 56)

“ไม่มีผู้ใดที่ควรได้รับการเคารพสักการะนอกจากพระองค์(อัลลอฮ์) เท่านั้นผู้ทรงให้เป็นและผู้ทรงให้ตาย”

(สุเราะฮ์อัล-อะรอฟ อายะฮ์ที่ 158)

“และไม่ว่าศาสนทูตคนใดก็ตามที่เราได้แต่งตั้งมาก่อนหน้าเจ้า นอกจากเราได้ตลโองการมายังเขาวา แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากข้า ดังนั้นเจ้าทั้งหลายจงนมัสการข้าเถิด”

(สุเราะฮ์อัล-อัมบิยาอ์ อายะฮ์ที่ 25)

“พวกท่านทั้งหลายอย่านมัสการ (สิ่งอื่นใดทั้งปวง) นอกจากอัลลอฮ์ (หากพวกท่านไม่เชื่อฟัง) ฉั้น (นุหฺ) กล่าวว่าพวกท่านจะประสบกับการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่ (อาคิเราะฮ์)

(สุเราะฮ์ฮุุด อายะฮ์ที่ 26)

การภักดีต่ออัลลอฮ์มีสองลักษณะ

ลักษณะแรก คือ การทำอิบาดะฮ์โดยตรงต่ออัลลอฮ์ เช่น การปฏิบัติในหลักการปฏิบัติทั้งห้า คือ การกล่าวชะฮาดะฮ์ การละหมาด การถือศีลอด การจ่ายซะกาต และการประกอบพิธีหัจญ์ รวมทั้งการสรรเสริญ พระเจ้าในพระคุณ การอ้อนวอน (ดุอาอ์) ขอความช่วยเหลือ การขอร้องโทษต่ออัลลอฮ์ เป็นต้น

ลักษณะที่สอง คือ การภักดีต่ออัลลอฮ์ โดยทำกับผู้อื่นด้วยกัน ตามคำสั่งของอัลลอฮ์

อัลลอฮ์ทรงกำชับไว้ในอัล-กุรอาน ความว่า

“และจงเคารพภักดี (ประกอบอิบาดะฮ์) ต่ออัลลอฮ์เถิด และอย่าให้มีสิ่งใดเป็นภาคี (ชริก) กับพระองค์ และจงทำดีต่อผู้บังเกิดเกล้าทั้งสอง และต่อญาติที่ใกล้ชิด และเด็กกำพร้า และผู้ขัดสน และเพื่อนบ้านใกล้เคียง และเพื่อนบ้านที่ห่างไกล และเพื่อนเคียงข้าง (ที่ร่วมเดินทางหรือร่วมงาน) และผู้ที่เดินทาง และผู้ที่มีมือขวาของพวกเจ้าครอบครอง (ทาสหรือคนรับใช้) แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ชอบผู้ที่ยโสและผู้โอ้อวด”

(สุเราะฮ์อันนิสาฮ์ อายะฮ์ที่ 36)

การศรัทธาในบรรดาชื่อและคุณลักษณะของอัลลอฮ์

อัล-กุรอานและหะดีษของรَسُولุลลอฮ์ได้ชี้แนะแนวทางให้มนุษย์ได้รู้จัก (มะอริฟะฮ์) และศรัทธาต่อบรรดาชื่อของอัลลอฮ์ การรู้จักองค์ (ชาติ) ของอัลลอฮ์สามารถทำความรู้จักได้โดยการศึกษาให้รู้และเข้าใจถึงบรรดาชื่อและคุณลักษณะของพระองค์ ถึงแม้เราจะไม่เห็นชาติของพระองค์ก็ตาม

อัลลอฮ์มีชื่อและคุณลักษณะจำนวนมากมาย ดังที่พระองค์ตรัสไว้ ความว่า

“และอัลลอฮ์ ทรงมีบรรดาชื่อ (พระนาม) อันไพจิตร(ที่สวยงาม) ดังนั้น

เจ้าทั้งหลายจงนำพระนามเหล่านั้นมาใช้วิ่งวอน (ขอคู่อำนาจจากพระองค์) เกิด และพวกเจ้าจงปล่อยบรรดาผู้หันห่าง (ไม่สนใจ) ในบรรดาพระนามของพระองค์เพราะพวกเขาจะถูกตอบแทน (อย่างสาสม) ตามที่พวกเขาได้ประพฤติไว้ทุกประการ”

(สุเราะฮ์อัล-อะอฺรอฟ อายะฮ์ที่ 180)

บรรดาชื่อของอัลลอฮ์ ที่มีปรากฏในอัล-กุรอานและหะดีษมีทั้งหมด 99 ชื่อ ตามที่ปรากฏในหะดีษของท่านรَسُولุลลอฮ์ ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ความว่า

“เล่าจากอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ จากท่านนบีค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์มีเก้าสิบเก้าพระนาม ผู้ใดท่องจำได้เขาจะเข้าสวรรค์ แท้จริงอัลลอฮ์มีชื่อเป็นจำนวนคี่ พระองค์ทรงรักจำนวนคี่ ”

(รายงานโดยบุคอรี มุสลิมและติรมิซีย)

มุสลิมทุกคนต้องศรัทธาต่อบรรดาชื่อและคุณลักษณะของอัลลอฮ์ ดังที่ปรากฏจากคำสอนในหะดีษของท่านรَسُولุลลอฮ์ ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ความว่า

“จากอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ท่านกล่าวว่า ท่านรَسُولุลลอฮ์-ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงมีพระนาม 99 ชื่อ หากผู้ใดท่องชื่อทั้งหมดนั้นได้ เขาจะได้เข้าสวรรค์”

(รายงานโดยติรมิซีย)

บรรดาชื่อดังกล่าวคือ

1.	(اَللّٰهُ)	(อัลลอฮ์)	อัล-ลอฮ์
2.	(اَلرَّحِيْم)	(อัลเราะหฺมาน)	ผู้ทรงเมตตา
3.	(اَلرَّحِيْم)	(อัลเราะฮีม)	ผู้ทรงกรุณา
4.	(اَلْوَالِي)	(อัล-มะลิก)	ผู้ทรงอำนาจปกครอง

5.	(الْقُدُس)	(อัล-กุดตุส)	ผู้ทรงพิสุทธิคุณ
6.	(السَّلَام)	(อัลสะลาม)	ผู้ทรงสันติภาพ
7.	(الْمُؤْمِن)	(อัล-มุอ์มิน)	ผู้ทรงรับรอง
8.	(الْمُهِين)	(อัล-มุฮัยมิน)	ผู้ทรงดูแล
9.	(الْعَزِيز)	(อัล-อะซีซ)	ผู้ทรงอำนาจ
10.	(الْجَبَّار)	(อัล-ญับบาร์)	ผู้ทรงอิทธิพล
11.	(الرَّحْمَن)	(อัล-มุตะกับบิร)	ผู้ทรงยิ่งใหญ่
12.	(الْخَالِق)	(อัล-คอลิก)	ผู้ทรงสร้าง
13.	(الْبَارِئ)	(อับบาริอุ)	ผู้ทรงบังเกิด
14.	(الْمُصَوِّر)	(อัล-มุเศววีร)	ผู้ทรงกำหนดรูปล
15.	(الْغَفَّار)	(อัล-เฮาะฟัวร์)	ผู้ทรงให้อภัย
16.	(الْغَفَّار)	(อักเคาะฮารุ)	ผู้ทรงบังคับ
17.	(الْوَهَّاب)	(อัล-วะบฮาบ)	ผู้ทรงประทาน
18.	(الرَّزَّاق)	(อรรเราะฮาก)	ผู้ทรงประทานโชค
19.	(الْفَتَّاح)	(อัล-ฟัตตาหุ)	ผู้ทรงเปิด
20.	(الْعَلِيم)	(อัล-อะลีม)	ผู้ทรงรอบรู้
21.	(الْبَاسِط)	(อัล-บาสิต)	ผู้ทรงจำกัด
22.	(الْكَافِض)	(อัล-กอฟีฏ)	ผู้ทรงแผ่
23.	(الْخَافِض)	(อัล-คอฟีฏ)	ผู้ทรงลด
24.	(الرَّافِع)	(อรรรอฟิอุ)	ผู้ทรงยก
25.	(السَّمِيع)	(อัล-มุอิช)	ผู้ทรงยกเกียรติ
26.	(الْمُزِل)	(อัล-มุซิลลุ)	ผู้ทรงลดเกียรติ
27.	(السَّمِيع)	(อัลสะมีอ)	ผู้ทรงได้ยิน
28.	(الْبَصِير)	(อัล-บะซีรุ)	ผู้ทรงเห็น
29.	(الْحَكَم)	(อัล-หะกัม)	ผู้ทรงพิพากษา
30.	(الْعَدْل)	(อัล-อัดล)	ผู้ทรงยุติธรรม

31.	(اللطيف)	(อัล-ละฎีฟ)	ผู้ทรงอ่อนโยน/อาทร
32.	(الخبير)	(อัล-เคาะบีร)	ผู้ทรงตระหนักรู้
33.	(الحليم)	(อัล-หะลีม)	ผู้ทรงสุขุม
34.	(العظيم)	(อัล-อะซีม)	ผู้ทรงยิ่งใหญ่
35.	(الغفور)	(อัล-ฆะอะฟุร)	ผู้ทรงให้อภัย
36.	(الشكور)	(อัชชะกุร)	ผู้ทรงขอบคุณ
37.	(العلي)	(อัล-อะลียุ)	ผู้ทรงสูงเด่น
38.	(الكبير)	(อัล-กะบีร)	ผู้ทรงเกรียงไกร
39.	(الحفيظ)	(อัล-หะฟิซ)	ผู้ทรงพิทักษ์
40.	(المقيت)	(อัล-มุกีต)	ผู้ทรงเลี้ยงดู
41.	(الحسيب)	(อัล-หะสีบ)	ผู้ทรงคำนวณ
42.	(الجليل)	(อัล-ญะลิล)	ผู้ทรงสมบูรณ์
43.	(الكريم)	(อัล-กะรีม)	ผู้ทรงเผื่อแผ่
44.	(الرقيب)	(อรรเราะกีบ)	ผู้ทรงสอดส่อง
45.	(المجيب)	(อัล-มุญีบ)	ผู้ทรงตอบสนอง
46.	(الواسع)	(อัล-วาสิอุ)	ผู้ทรงไพศาล
47.	(الحكيم)	(อัล-หะกีม)	ผู้ทรงปรีชา
48.	(الودود)	(อัล-วะดุด)	ผู้ทรงโปรด
49.	(المجيد)	(อัล-มะญีด)	ผู้ทรงเกียรติอันไพบูรณ์
50.	(الشهيد)	(อัล-ชะฮีด)	ผู้ทรงประจักษ์
51.	(الحق)	(อัชชะฮีด)	ผู้ทรงสัจจะ
52.	(الباعث)	(อัล-หัก)	ผู้ทรงประจักษ์
53.	(الوكيل)	(อัล-วะกิล)	ผู้เป็นที่มอบหมาย
54.	(القوي)	(อัล-เกาะวีย)	ผู้ทรงพลานุภาพ
55.	(المتين)	(อัล-มะติน)	ผู้ทรงเกรงมั่น
56.	(الولي)	(อัล-วะลีย)	ผู้ทรงปกครอง

57.	(الْحَمِيد)	(อัล-หะมีด)	ผู้ทรงได้รับสรรเสริญ
58.	(الْمُخْصَى)	(อัล-มุหฺศิ)	ผู้ทรงนับถ้วน
59.	(الْمُبْدِئ)	(อัล-มุบตี)	ผู้ทรงบังเกิด
60.	(الْمُعِيد)	(อัล-มุอีด)	ผู้ทรงให้คืนสภาพ
61.	(الْمُحْيِ)	(อัล-มุหฺยิ)	ผู้ทรงให้ชีวิต
62.	(الْمُمِيت)	(อัล-มุมีต)	ผู้ทรงให้สิ้นชีวิต
63.	(الْحَيَّ)	(อัล-หัย)	ผู้ทรงเป็น
64.	(الْقَيُّوم)	(อัล-กัยยูม)	ผู้ทรงดำรงอยู่
65.	(الْوَاجِد)	(อัล-วาญิด)	ผู้ทรงประสบ
66.	(الْمَاجِد)	(อัล-มาญิด)	ผู้ทรงยศ
67.	(الْوَاحِد)	(อัล-วาหิด)	ผู้ทรงเป็นหนึ่ง
68.	(الصَّمَد)	(อัศเศาะมัด)	ผู้ทรงเป็นสรณะ
69.	(الْقَادِر)	(อากกอดีร)	ผู้ทรงเดชานุภาพ
70.	(الْمُقْتَدِر)	(อัล-มุกตะดฺร)	ผู้ทรงเดชานุภาพยิ่ง
71.	(الْمُقَدِّم)	(อัล-มุกัอดดิม)	ผู้ทรงจัดลำดับก่อน
72.	(الْمُؤَخَّر)	(อัล-มุอัคคิร)	ผู้ทรงจัดลำดับหลัง
73.	(الْأَوَّل)	(อัล-เอาวัล)	ผู้ทรงแรกสุด
74.	(الْآخِر)	(อัล-อาคิร)	ผู้ทรงท้ายสุด
75.	(الظَّاهِر)	(อัซ-ซอฮิร)	ผู้ทรงประจักษ์แจ้ง
76.	(الْبَاطِن)	(อัล-บาฏิน)	ผู้ทรงลึกลับ
77.	(الْوَالِي)	(อัล-วาลี)	ผู้ทรงปกครอง
78.	(الْمُتَعَال)	(อัล-มุตะอาล)	ผู้ทรงสูงส่ง
79.	(الْبَرَّ)	(อัล-บัร)	ผู้ทรงกุศลธรรม
80.	(التَّوَّاب)	(อัต-เตอวาบ)	ผู้ทรงรับการสารภาพ
81.	(الْمُنتَقِم)	(อัล-มุนตะกิม)	ผู้ทรงลงโทษ
82.	(الْعَفُور)	(อัล-อะฟุวฺ)	ผู้ทรงให้อภัย

83.	(الرُّؤُف)	(อรรออุฟ)	ผู้ทรงสงสาร
84.	(مَالِكُ الْمُلْك)	(มาลิกุลมุลก)	ผู้ทรงเป็นเจ้าของ
85.	(ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَام)	(ซุลญะลาลิลอิกรอม)	ผู้ทรงยศทรงเกียรติ
86.	(الْمُقْسِط)	(อัล-มุกลิต)	ผู้ทรงยุติธรรม
87.	(الْجَامِع)	(อัล-ญามิอ)	ผู้ทรงรวม
88.	(الْغَنِي)	(อัล-ฆะนิยฺยู)	ผู้ทรงรวย
89.	(الْمُغْنِي)	(อัล-มุฆนิยฺยู)	ผู้ทรงประทาน
90.	(الْمَانِع)	(อัล-มานิอ)	ผู้ทรงห้าม
91.	(الضَّار)	(วัฏฏอรุร)	ผู้ทรงให้อันตราย
92.	(النَّافِع)	(อันนาฟิอ)	ผู้ทรงให้คุณ
93.	(النُّور)	(อันนุร)	ผู้ทรงรัศมี
94.	(الْهَادِي)	(อัล-ฮาดียฺ)	ผู้ทรงชี้นำ
95.	(الْوَارِث)	(อัล-บะดีอ)	ผู้ทรงประดิษฐ์
96.	(الْبَاقِي)	(อัล-บากิ)	ผู้ทรงอมตะ
97.	(الْوَارِث)	(อัล-วาริษ)	ผู้ทรงรับมรดก
98.	(الرَّشِيد)	(อรรอชีด)	ผู้ทรงชนะ
99.	(الصَّبور)	(อัส-ศอบูร)	ผู้ทรงขันติ

บรรดาชื่อที่ปรากฏในหะดีษข้างต้น สามารถจัดแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ดังนี้ คือ

1. ชื่อเฉพาะของพระองค์ คือ อัลลอฮฺ
2. บรรดาชื่อที่เกี่ยวกับองค์ (ชาติ) ของอัลลอฮฺ เช่น
อัล-วาฮิด หรืออัล-อะฮัด (ผู้ทรงเป็นหนึ่ง/เอกะ)
อัล-ฮัก (ผู้ทรงสัจจะ)
อัล-กุดดุส (ผู้ทรงพิสุทธิคุณ)
อัสเศาะมัด (ผู้ทรงเป็นที่พึ่ง)
อัล-เอาวัล (ผู้ทรงแรกสุด)
อัล-อาคิร (ผู้ทรงท้ายสุด)

- อัล-เผาะนียู (ผู้ทรงรำรวย)
 อัล-ก็อยยูม (ผู้ทรงดำรงอยู่)
3. บรรดาชื่อที่บ่งบอกเกี่ยวกับความเป็นผู้สร้างของอัลลอฮ์ เช่น
 อัล-คอลิก (ผู้ทรงสร้าง)
 อัล-บารี (ผู้ทรงบังเกิด)
 อัล-มุเศวีร์ (ผู้ทรงกำหนดรูป)
 อัล-บะดีอุ (ผู้ทรงประดิษฐ์)
4. บรรดาชื่อที่บ่งบอกเกี่ยวกับความรักความเมตตาปรานี เช่น
 อัล-เราะหฺมาน (ผู้ทรงเมตตา)
 อัล-เราะหีม (ผู้ทรงกรุณา)
 อัล-เราะฮูฟ (ผู้ทรงโปรด)
 อัล-วะดุด (ผู้ทรงอ่อนโยน)
 อัล-หะลีม (ผู้ทรงสุขุม)
 อัล-อัฟว (ผู้ทรงให้อภัย)
 อัล-ชะกุร (ผู้ทรงขอบคุณ)
 อัล-มุอฺมิน (ผู้ทรงรองรับ)
 อัล-บัร (ผู้ทรงกุศลธรรม)
 อัล-รอฟิอ (ผู้ทรงยก)
 อัล-เราะชาก (ผู้ทรงประทานโชคผล)
 อัล-วาสิอ (ผู้ทรงไพศาล)
5. บรรดาชื่อที่บ่งบอกเกี่ยวกับความสูงส่งและความประเสริฐ เช่น
 อัล-อะซีม (ผู้ทรงยิ่งใหญ่)
 อัล-อะซีซ (ผู้ทรงอำนาจ)
 อัล-อะลีม (ผู้ทรงรอบรู้)
 อัล-มุตะอาลี (ผู้ทรงสูงส่ง)
 อัล-เกาะวีย (ผู้ทรงพลานุภาพ)

- อัล-เกาะฮัฮ์รุ (ผู้ทรงบังคับ)
- อัล-ญับbaru (ผู้ทรงอิทธิพล)
- อัล-มุตะกับบิรุ (ผู้ทรงยิ่งใหญ่)
- อัล-กะบีรุ (ผู้ทรงเกรียงไกร)
- อัล-กะรีม (ผู้ทรงเผื่อแผ่)
- อัล-หะมิด (ผู้ทรงได้รับสรรเสริญ)
- อัล-มะญีด (ผู้ทรงเกียรติอันไพบูรณ์)
- อัล-บาฎิน (ผู้ทรงลี้ลับ)
- อัช-ชอฮิรุ (ผู้ทรงประจักษ์แจ้ง)
6. บรรดาชื่อที่บ่งบอกเกี่ยวกับความรู้ของอัลลอฮ์
- อัล-อะลีม (ผู้ทรงรอบรู้)
- อัล-หะกีม (ผู้ทรงปรีชา)
- อัล-ซะมียุ (ผู้ทรงได้ยิน)
- อัล-เคาะบีรุ (ผู้ทรงยุติธรรม)
- อัล-บะซีรุ (ผู้ทรงเห็น)
- อัช-ชาฮีด (ผู้ทรงประจักษ์)
- อ์รูเราะกิบ (ผู้ทรงสอดส่อง)
- อัล-บาฎิน (ผู้ทรงลี้ลับ)
- อัล-มุฮยิมิน (ผู้ทรงดูแล)
7. บรรดาชื่อที่บ่งบอกคุณลักษณะความมีอำนาจหรือเดชานุภาพของอัลลอฮ์ใน
การกำหนดหรือบริหารและจัดการสรรพสิ่งทั้งหลาย
- อัล-กอดิรุ (ผู้ทรงเดชานุภาพ)
- อัล-วะกิล (ผู้ทรงเป็นที่มอบหมาย)
- อัล-วะลีย (ผู้ทรงปกครอง)
- อัล-หะฟิซ (ผู้ทรงพิทักษ์)
- อัล-มะลิก (ผู้ทรงเป็นเจ้าของ)

อัล-ฟิตตาหฺ (ผู้ทรงเปิด)

อัล-หะสีบ (ผู้ทรงคำนวณ)

อัล-มุงตะกิม (ผู้ทรงลงโทษ)

อัล-มุกิต (ผู้ทรงเลี้ยงดู)

ความสำคัญและประโยชน์ของการรู้จักอัลลอฮ์

การเรียนรู้เกี่ยวกับการรู้จัก (มะริฟะฮฺ) ในอัลลอฮ์ เป็นสิทธิและหน้าที่ของมนุษย์ทุกคนต้องปฏิบัติ เพราะผลจากการศึกษาจะทำให้มนุษย์มีความรู้ในสิ่งที่ตนแสวงหา โดยเฉพาะมุสลิมทุกคนต้องเรียนรู้ให้เข้าใจและเกิดความศรัทธาที่สมบูรณ์ต่อความเป็นเอกภาพของอัลลอฮ์อย่างแท้จริง แน่วแน่ และมั่นคง ถ้าได้รู้จักอัลลอฮ์มากเท่าใด จะก่อให้เกิดศรัทธาเพิ่มขึ้นตามลำดับ และในที่สุดจะทำให้ผู้นั้นเป็นบ่าวของอัลลอฮ์ที่สมบูรณ์ มีสถานภาพที่สูงส่ง และสามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุขทั้งในโลกปัจจุบันและวันอาคิเราะฮฺ คุณภาพชีวิตส่วนตัวครอบครัวและสังคมของบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ที่สมบูรณ์แบบย่อมนจะปรากฏในการดำรงชีวิตอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะในเรื่องต่อไปนี้

1. มีเสรีภาพจากอำนาจบังคับของผู้อื่น
2. มีความกลัวและปรารถนาที่จะปฏิบัติหน้าที่ในการปกป้องความจริงแห่งศาสนา
3. มีความเชื่อมั่นอย่างแน่วแน่นว่าอัลลอฮ์เป็นผู้นำอำนาจและประทานโชคผลและปัจจัยยังชีพ
4. มีความพึงพอใจในชีวิต
5. มีความประพฤติที่ประเสริฐและกระทำแต่ความดี
6. มีคุณภาพชีวิตอยู่ดีกินดีและยอมรับในสถานภาพข้อกำหนดจากอัลลอฮ์

กิจกรรมเสนอแนะ

1. แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย ๆ กลุ่มละ 5 คน
2. ให้แต่ละกลุ่มหากระดาษแข็งเพื่อทำบัตรคำ กลุ่มละประมาณ 10 แผ่น
3. ครูแบ่งบรรดาชื่อของอัลลอฮ์กลุ่มละ 10 ชื่อ
4. ครูรวบรวมบัตรคำทั้งหมด สุ่มให้นักเรียนตอบความหมาย (อาจจะจัดเป็นเกมสันทนาการก็ได้)

กิจกรรมท้ายบท

1. นักเรียนมีความเข้าใจ ะหฺตะนียะฮ์ รูบูบียะฮ์ ว่าอย่างไร
2. บรรดาชื่อที่บ่งบอกถึงความรักความเมตตาปราณีของอัลลอฮ์มีอะไรบ้าง
3. ทำไมมุสลิมทุกคนจำเป็นต้องรู้จักอัลลอฮ์

บทที่ 2

การศรัทธาต่อบรรดามลาอิกะฮ์ของอัลลอฮ์

จุดประสงค์การเรียนรู้

บอกชื่อและหน้าที่ของมลาอิกะฮ์ที่ปรากฏในอัล-กุรอานได้

ความหมายของมลาอิกะฮ์

คำว่า “มลาอิกะฮ์” เป็นคำภาษาอาหรับ เป็นคำพหูพจน์ของ “มะลัก” จากรากศัพท์ “มะละกะ” หรือ “อะลุกะ” หมายถึง “ริสาละฮ์” หรือการสื่อสาร

มลาอิกะฮ์ คือ บ่าวประเภทหนึ่งของอัลลอฮ์ ที่ถูกสร้างจากรัศมี (นूर) นบีมุหัมมัด คือลลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวไว้ ความว่า

“มลาอิกะฮ์ถูกสร้างมาจากรัศมี (นूर) ฉะนั้นถูกสร้างมาจากไฟและอาดัมถูกสร้างมาจากสิ่งที่ได้ชี้แจงไว้กับเจ้าทั้งหลายแล้ว”

การศรัทธาต่อบรรดามลาอิกะฮ์

การศรัทธาต่อบรรดามลาอิกะฮ์ของอัลลอฮ์เป็นหลักศรัทธาข้อหนึ่งที่ทุกคนต้องศรัทธาว่าบรรดามลาอิกะฮ์เป็นมัลกุกและบ่าวของอัลลอฮ์ประเภทหนึ่ง ที่พระองค์ทรงสร้างจากรัศมีและได้มอบหมายหน้าที่ให้ปฏิบัติเป็นการเฉพาะว่า มลาอิกะฮ์มีลักษณะไม่เหมือนมนุษย์ ไม่มีเพศ ไม่ดื่มกิน ไม่มีการเกิด การตาย และทำหน้าที่ตามบัญชาของอัลลอฮ์อย่างสมบูรณ์ ผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ทุกคนต้องศรัทธาต่อมลาอิกะฮ์และหลักศรัทธาข้ออื่น ๆ พร้อมกันด้วย จึงจะถือว่าเป็นมุสลิมที่สมบูรณ์ หรือเป็นผู้ที่มีคุณธรรม

ผู้ใดที่ปฏิเสธศรัทธาต่อบัญญัติดังกล่าวจะเป็นผู้ที่หลงทาง ดังที่อัลลอฮฺตรัสไว้
 ความว่า

“ผู้ใดปฏิเสธในอัลลอฮฺ และมลาอิกะฮฺทั้งหลายของพระองค์ และคัมภีร์
 ของพระองค์ และรสูลทั้งหลายของพระองค์ และวันสุดท้าย ดังนั้น
 แน่แน่นอนเขาได้หลงซึ่งการหลงอันลิบ”

(อันนิสาฮ์ อายะฮฺที่ 136)

ชื่อและหน้าที่ของบรรดามลาอิกะฮฺ

ชื่อและหน้าที่ของบรรดามลาอิกะฮฺที่ปรากฏในอัล-กุรอ่านมี 10 ชื่อ ดังนี้

1. ญิบรียล เป็นผู้นำในบรรดามลาอิกะฮฺทั้งหลาย ญิบรียลยังมีชื่อเรียกเป็นอย่าง
 อื่นอีก เช่น นามูส รุหุลอะมีน รุหุลกุตุบ เป็นต้น หน้าที่หลักของญิบรียลคือ เป็นผู้นำ
 วะฮยูจากอัลลอฮฺไปยังบรรดานบีและบรรดารสูลของพระองค์ เช่น นาคัมภีร์ ชะบูร เदारฮ
 อินญีล และอัล-กุรอ่านจากอัลลอฮฺไปยังนบีดาวูด มูซา อีซา และมุหัมมัดตามลำดับ
 ดังที่อัลลอฮฺตรัสไว้ ความว่า

“จงประกาศเถิด วิญญูณบริสุทธิ์ (ญิบรียล) ได้นำอัล-กุรอ่านลงมาจาก
 องค์อภิบาลของเจ้าโดยสัจจะ ทั้งนี้เพื่อสร้างความแน่นแฟ้นแก่บรรดา
 ศรัทธาชน และเป็นสิ่งชี้แนะ อีกทั้งเป็นข่าวดีแก่มวลผู้สวามิภักดิ์ (นับถือ
 ศาสนาอิสลาม)”

(สุเราะฮฺอันนะหฺล อายะฮฺที่ 102)

“วิญญูณอันซ็อดดัย (ญิบรียล) ได้นำคัมภีร์นั้นลงมาดลใจสู่หัวใจของเรา
 (ศาสดา) เพื่อเจ้าจะได้เป็นผู้หนึ่งจากบรรดา (ศาสดา) ผู้ทำหน้าที่เตือน
 (ภัย) แก่มนุษยชาติ”

(สุเราะฮฺอัซซุฮรอฮ์ อายะฮฺที่ 193-194)

2. มีกะอิล อัลลอฮ์ได้บัญชาให้มลาอิกะฮ์มีกะอิลควบคุมดูแลระบบสุริยจักรวาล และนำปัจจัยยังชีพ หรือรชกีมายังมัลลูกทั้งหลาย

3. อีสรออีล หรือ มลิกิลเม้าต ทำหน้าที่ถอดวิญญาณบรรดามัลลูกที่มีชีวิต เมื่อถึงเวลาที่ได้กำหนดไว้ หรือที่เรียกว่า อะญัล อัลลอฮ์ตรัสไว้ ความว่า

“จงประกาศเถิด มลิกิลเม้าต ซึ่งได้รับมอบหมายเกี่ยวกับพวกเจ้า จะทำให้พวกเจ้าสิ้นชีวิต หลังจากนั้นพวกเจ้าก็ต้องคืนกลับสู่ผู้อภิบาลของพวกเจ้า (เมื่อฟื้นขึ้นจากความตาย)”

(อัลสะญะดะฮ์ อายะฮ์ที่ 11)

ในขณะที่อีสรออีลปลิดชีวิตผู้ที่เป็นมุอ์มิน บรรดามลาอิกะฮ์จะให้เกียรติแก่พวกเขา ดังที่อัลลอฮ์ตรัสไว้ ความว่า

“พวกเขาเป็นพวกที่มลาอิกะฮ์ทำให้เขาสิ้นชีวิตในฐานะผู้บริสุทธิ์ บางพวกมลาอิกะฮ์กล่าวว่า สันติสุขจงประสบแก่พวกท่านเถิด พวกท่านจงเข้าสวรรค์เพราะความดีที่พวกท่านได้เคยประพฤติไว้”

(อันนะหฺลฺ อายะฮ์ที่ 32)

“และ (จะมีผลลัพธ์ประการใด) หากเจ้าเห็นในขณะที่มลาอิกะฮ์ทำให้บรรดาผู้เนรคุณทั้งหลายเสียชีวิต โดยพวก (มลาอิกะฮ์) นั้นตีใบหน้าของพวกเขา และเบื้องหลังของพวกเขา” พร้อมกับกล่าวว่า “พวกเจ้าจงลิ้มรสการลงโทษของนรกอันแผดเผาเถิด”

(สุเราะฮ์อัล-อัมฟาล อายะฮ์ที่ 50)

4. อีสรอฟีล มีหน้าที่เป่าซุร ซึ่งเป็นสัญญาณเมื่อถึงกำหนดวันสิ้นโลก และวันฟื้นคืนชีพ (วันกิยามะฮ์)

5-6. เราะกิบ และ อะติต เป็นมลาอิกะฮ์ที่ทำหน้าที่คอยจดบันทึกการกระทำของมนุษย์ ทั้งความดี ความชั่ว ทุกโอกาสทุกสถานที่ บางครั้งก็เรียกว่า “กิรอมัน กาดิบิน” หมายถึงผู้บันทึกอันมีเกียรติ

7-8. มุญกัร และ นาكير มีหน้าที่สอบสวนผู้ตายในกุบูร เช่นถามว่า “พระเจ้าของเจ้าคือใคร” เป็นต้น ผู้ใดตอบคำถามไม่ได้ก็จะถูกมลาอิกะฮ์ทั้งสองนี้ทรมาน

9. ริฎวาน มีหน้าที่ดูแลสวรรค์

10. มาลิก มีหน้าที่ดูแลนรก

หน้าที่หลักของบรรดามลาอิกะฮ์

หน้าที่หลักของบรรดามลาอิกะฮ์ที่ปรากฏในอัล-กุรอาน

1. แบกอะรัชหรือบัลลังก์ของอัลลอฮ์ อัลลอฮ์ตรัสไว้ ความว่า

“ขณะนั้นมลาอิกะฮ์ประจำอยู่ ณ มุมต่าง ๆ ของมัน (ฟากฟ้า) และมีแปดมลาอิกะฮ์แบกบัลลังก์แห่งองค์อภิบาลของเจ้าเหนือพวกเหล่านั้นในวันนั้น”

(สุเราะฮ์อัล-หากกะฮะฮ์ อายะฮ์ที่ 17)

2. ให้ความสันติสุขกับชาวสวรรค์ อัลลอฮ์ตรัสไว้ ความว่า

“มันคือสวรรค์อันสถาพร ซึ่งพวกเขาจะเข้าไปอยู่ในนั้น พร้อมกับบรรดาผู้ประพฤติดีจากบรรพบุรุษของพวกเขา จากบรรดาคู่ครองของพวกเขา และบรรดาผู้สืบตระกูลของพวกเขา และมลาอิกะฮ์ก็จะเข้ามาหาเขา (เพื่อแสดงความยินดี) จากประตู่ (สวรรค์) ทุกประตู่”

(สุเราะฮ์อัล-เราะอูด อายะฮ์ที่ 23)

3. บันทึกความดีความชั่ว อัลลอฮ์ตรัสไว้ ความว่า

“ในขณะที่สอง (มลาอิกะฮ์) ผู้ทำหน้าที่ถ่ายทอด (บันทึกการกระทำ)

“ทำการถ่ายทอดทั้งจากด้านขวาและจากด้านซ้ายมีมลาอิกะฮ์ประจำอยู่”
(สุเราะฮ์อ์อ์ฟ อายะฮ์ที่ 17)

“และแท้จริง สำหรับพวกเจ้านั้น มีคณะผู้คอยพิทักษ์ดูแล อันได้แก่
(บรรดามลาอิกะฮ์) ผู้ทรงเกียรติซึ่งเป็นผู้ทำการบันทึก”
(สุเราะฮ์อัล-อิมฟิฏอ์ร อายะฮ์ที่ 10-11)

“ไม่มีแม้แต่คำใดที่เขาเอ่ย เว้นแต่ข้าง ๆ เขานั้นมีผู้เฝ้าเตรียมพร้อม
(คอยบันทึก)”
(สุเราะฮ์อ์อ์ฟ อายะฮ์ที่ 18)

4. ปลิตชีวิตตั้งวิญญาณ อัลลอฮ์ตรัสไว้ ความว่า

“และพระองค์เป็นผู้ทรงมหิทธิธานุภาพเหนือข้าทาสของพระองค์ และ
พระองค์ทรงส่งบรรดา (มลาอิกะฮ์) ผู้พิทักษ์มายังพวกเจ้า (เพื่อสอด
ส่องและบันทึกความประพฤติทั้งมวลของพวกเจ้า จนเมื่อกำหนดความ
ตายได้มาถึงคนใดคนหนึ่งของพวกเจ้า บรรดามลาอิกะฮ์ผู้เป็นทูตของเขา
ก็จะทำให้เขาสิ้นชีพ โดยพวกเขามิได้ละเลยในหน้าที่ปลิตชีวิตดังกล่าวนี้
แต่ประการใด”

(สุเราะฮ์อัล-อันอาม อายะฮ์ที่ 61)

นอกจากนี้บทบาทของมลาอิกะฮ์ยังมีอีกมากมาย เช่น

1. หน้าที่ที่เกี่ยวกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ การมีชีวิตของมนุษย์ ทำให้ฝนตก
ทำความเจริญงอกงามของต้นไม้
2. ขอดุอาอ์ ขอความเมตตาจากอัลลอฮ์ให้กับมุอ์มิน
3. กล่าวคำว่า อามีน พร้อม ๆ กับคนละหมาด
4. อยู่พร้อม ๆ กับคนละหมาดศุบหฺและอัศรฺ

กิจกรรมเสนอแนะ

แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม แข่งขันกันตอบปัญหาโดยใช้บัตรคำหรือเขียนบนกระดานดำ ชื่อของมลาอิกะฮ์ และหน้าที่ของมลาอิกะฮ์ แล้วให้นักเรียนตอบให้ถูกหรือให้สัมพันธ์กับบัตรคำหรือข้อความที่เขียนบนกระดานดำ

กิจกรรมท้ายบท

1. มลาอิกะฮ์คืออะไร
2. จงบอกหน้าที่ของมลาอิกะฮ์มา 4 ประการ
3. หน้าที่หลักของญิบรีลคืออะไร
4. บอกชื่อมลาอิกะฮ์ที่มุสลิมต้องศรัทธามา 10 ชื่อ

บทที่ 3

การศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ของอัลลอฮ์

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกประวัติคัมภีร์ของอัลลอฮ์ได้
2. อธิบายความหมายของอัล-กรุอานได้
3. บอกความมหัศจรรย์และความบริสุทธิ์ของอัล-กรุอานได้

ความหมายของอัล-กรุอาน

คำว่า อัล-กรุอาน เป็นคำภาษาอาหรับ มาจากรากศัพท์คำว่า “เกาะเราะอะ” ซึ่งแปลว่า “อ่าน” หรือ “สิ่งที่อ่าน”

อัล-กรุอานเป็นชื่อเฉพาะของคัมภีร์ในศาสนาอิสลาม อัลลอฮ์ได้ชี้แจงเกี่ยวกับอัล-กรุอานในโองการหรือที่เรียกว่า “อายะฮ์” ต่าง ๆ ของอัล-กรุอานไว้มากมาย เช่น

“คัมภีร์ (อัล-กรุอาน) นี้ไม่มีข้อสงสัยในสิ่งนั้น มีสิ่งชี้แนะแก่มวลผู้ยำเกรง”
(สุเราะฮ์อัล-บะเกาะเราะฮ์ อายะฮ์ที่ 2)

“และเรา (อัลลอฮ์) ได้ลงคัมภีร์ (อัล-กรุอาน) มาให้เจ้าด้วยสัจธรรม ”
(สุเราะฮ์อัล-มาอิดะฮ์ อายะฮ์ที่ 51)

“และไม่มีมนุษย์คนใดที่อัลลอฮ์ทรงเจรงจากกับเขา นอกจากเป็นการดลจิต (วะหฺยู) โดยตรงหรือจากเบื้องหลังของฉาก (ม่าน) ที่กำบังหรือทรง

ส่งทูต (มลาอิกะฮฺ) มา แล้วเขาสื่อโอองการแก่เขา”

(สุเราะฮฺอิซซุรอ อายะฮฺที่ 51)

“อันมนุษย์ย่อมเป็นประชาชาติเดียวกัน (ที่ยึดมั่นในลัทธิคำสอนเดียวกัน) ครั้นต่อมา อัลลอฮฺได้ส่งบรรดาศาสดาให้มาทำหน้าที่ประกาศข่าวดีและตักเตือนและพระองค์ทรงประทานคัมภีร์โดยสัจธรรมให้ลงมาพร้อมกับพวกเขา เพื่อพระองค์ทรงพิพากษาระหว่างมวลมนุษย์ ในกรณีที่พวกเขาพิพาทกันและไม่พิพาทในสิ่งนั้น (โดยผู้ใดทั้งสิ้น) นอกจากบรรดาผู้ที่ถูกประทานสิ่งนั้นแก่พวกเขานั้นเอง (ซึ่งการพิพาทในสาระแห่งคัมภีร์ดังกล่าวนั้นเกิดขึ้น) ภายหลังจากที่บรรดา (หลักฐาน) ที่ชัดเจนได้มาสู่พวกเขาแล้ว ทั้งนี้เป็นเพราะความริษยาในระหว่างพวกเขาเอง และแล้วอัลลอฮฺก็ทรงชี้นำบรรดาผู้มีศรัทธาทั้งหลายในกรณีที่พวกเขาพิพาทกันนั้น (ให้รู้แจ้ง) จากสิ่งที่เป็นสัจธรรม โดยอนุญาตของพระองค์ และอัลลอฮฺทรงชี้นำแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไปสู่แนวทางอันเที่ยงธรรม”

(สุเราะฮฺอัล-บะเกาะเราะฮฺ อายะฮฺที่ 213)

อัล-กุรอาน คือ วะหฺยูซึ่งเป็นคำสอน (กะลาม) ของอัลลอฮฺที่ทรงประทานลงมาให้ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลิม ผ่านมลาอิกะฮฺญิบรีล เพื่อนำมาเป็นคำสอนแก่มวลมนุษย์ให้ศรัทธาและยึดมั่น เป็นแนวทางการปฏิบัติในการดำรงชีวิต

การศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ของอัลลอฮฺ

มุสลิมทุกคนต้องศรัทธาว่าอัลลอฮฺได้ทรงประทานคัมภีร์ต่าง ๆ แก่ประชาชาติของพระองค์ อันได้แก่ คัมภีร์ชะบูร เตารอฮฺ อินญีล และอัล-กุรอาน

อัลลอฮฺได้ประทานคัมภีร์ชะบูรแก่ท่านนบีดาวูด อะลัยฮิสสลาม ดังที่พระองค์ทรงดำรัสในอัล-กุรอาน ความว่า

“และองค์อภิบาล (พระเจ้า) ของเจ้าทรงรอบรู้ยิ่งนักกับผู้ที่อยู่ในฟากฟ้า และแผ่นดิน และแท้จริงเราได้ให้ศาสดาบางคนเลิกกว่าอีกบางคน และเรามอบคัมภีร์ชะบूरให้แก่ดาวูด”

(สุเราะฮ์บะนีอิสรออีล อายะฮ์ที่ 55)

อัลลอฮ์ได้ประทานคัมภีร์เตารอฮ์แก่ณบีมูซา อะลัยฮิสสลาม ดังที่อัลลอฮ์ได้ทรงดำรัสในอัล-กุรอ่าน ความว่า

“แท้จริงเราได้ลง (คัมภีร์) เตารอฮ์มาให้ซึ่งในนั้นมีสิ่งชี้แนะและรัศมี (ส่องทางรอด) บรรดาศาสดาที่ยอมสวามิภักดิ์ (ต่ออัลลอฮ์) ต่างใช้คัมภีร์นั้นแก่บรรดาชาวยิว (ยะฮูดี) และโดยคัมภีร์นั้น พวกนักปราชญ์และบรรดานักบุญ (ของคณียิวที่นำมาเป็นบทบัญญัติแห่งตน)”

(สุเราะฮ์อัล-มาอิดะฮ์ อายะฮ์ที่ 47)

“ข้าให้คัมภีร์ (เตารอฮ์) แก่มูซา และข้าได้ทำให้เตารอฮ์นั้นเป็นสิ่งชี้แนะแก่ตระกูลอิสรออีล (ด้วยคำตรัสไว้ความว่า) “พวกเจ้าจงอย่าถือผู้อื่นให้ความช่วยเหลือ (ได้) นอกจากอัลลอฮ์”

(สุเราะฮ์อัล-อิสรอฮ์ อายะฮ์ที่ 2)

อัลลอฮ์ได้ประทานคัมภีร์อินญีลแก่ณบีมอียา อะลัยฮิสสลาม ดังที่พระองค์ทรงดำรัสในอัล-กุรอ่าน ความว่า

“และเราได้ส่งอีซาบุตรของมัรยัม (เป็นทูตประกาศศาสนา) ให้ต่อเนื่องกับร่องรอยของพวกเขา (บรรดาศาสนาในกลุ่มบะนีอิสรออีล) เพื่อรองรับสิ่งที่มีอยู่ต่อหน้าพวกเขา สิ่งนั้นคือ (คัมภีร์) เตารอฮ์ และเราก็ให้ (คัมภีร์) อินญีลแก่พวกเขา ซึ่งในนั้นมีสิ่งชี้แนะและรัศมี (ส่องทางรอด)

และเพื่อคัมภีร์อินญิลนี้รับรองคัมภีร์ที่อยู่ต่อหน้าเขา คือคัมภีร์เตารอฮ์ และ (คัมภีร์อินญิล) เป็นสิ่งชี้แนะ และเป็นคำเตือนแก่บรรดาผู้ยำเกรงทั้งหลาย”

(สุเราะฮ์อัล-มาอิดะฮ์ อายะฮ์ที่ 49)

อัลลอฮ์ได้ประทานคัมภีร์อัล-กุรอานแก่ท่านนบีมุหัมมัด คืออัลลิลลอฮ์ อะลียะฮิ วะสลัลัม ดังที่พระองค์ทรงดำรัสในอัล-กุรอาน ความว่า

“จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด) อัลลอฮ์พระเจ้าผู้ทรงเป็นพยานระหว่างฉันกับพระเจ้าและอัล-กุรอานนี้ได้ประทานให้แก่ฉัน เพื่อว่าด้วยสิ่งนี้ (อัล-กุรอาน) ฉันได้ให้คำตักเตือน (ชี้แนะ) แก่เจ้า...”

(สุเราะฮ์อัล-อันอาม อายะฮ์ที่ 19)

อัลลอฮ์ได้ประทานคัมภีร์อัล-กุรอานแก่ท่านนบีมุหัมมัด คืออัลลิลลอฮ์ อะลียะฮิ วะสลัลัม ด้วยสัจธรรมเพื่อให้เป็นคัมภีร์สุดท้ายที่จะให้การยืนยันในคัมภีร์ต่าง ๆ ก่อนหน้านั้น และเพื่อให้มนุษย์หันกลับมายึดมั่นและถือปฏิบัติตามอัล-กุรอานเป็นวิถีชีวิตต่อไป ดังที่อัลลอฮ์ได้ดำรัสไว้ ความว่า

“อัลลอฮ์ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ทรงเป็นอยู่เสมอ อีกทั้งทรงดำรงอยู่ (โดยพระองค์เอง) พระเจ้าผู้ทรงประทานคัมภีร์ (อัล-กุรอาน) ให้ทยอยมายังเจ้าโดยสัจธรรม เป็นสิ่งยืนยันคัมภีร์ที่มีมาก่อน และพระองค์ได้ประทาน (คัมภีร์) เตารอฮ์ และอินญิลให้ลงมาเมื่อกาลก่อน เป็นสิ่งชี้แนะแก่มนุษยชาติ และพระองค์ได้ทรงประทานคัมภีร์ที่จำแนก (ความจริงจากความเท็จ) คือคัมภีร์อัล-กุรอาน”

(สุเราะฮ์อาลิอิมรอน อายะฮ์ที่ 2-3)

อัลลอฮ์ได้บัญชาให้มนุษย์ทุกคนศรัทธามั่นในคัมภีร์ของพระองค์ ดังที่มีดำรัสใน อัล-กุรอาน ความว่า

“โอ้บรรดาผู้มีศรัทธาทั้งหลาย จงศรัทธาในอัลลอฮ์ ในศาสนทูตของ พระองค์ในคัมภีร์ที่ทรงประทานให้ศาสนทูตของพระองค์ และคัมภีร์ที่ ทรงให้ก่อนหน้านั้นและผู้ใดปฏิเสธอัลลอฮ์ ปฏิเสธมลาอิกะฮ์ของ พระองค์ คัมภีร์ต่าง ๆ ของพระองค์ บรรดาศาสนทูตของพระองค์ และ วันสุดท้าย แน่แน่นอนที่สุดเขาจะยอมหลงทางอันห่างไกลยิ่ง”

(สุเราะฮ์อันนิสาฮ์ อายะฮ์ที่ 136)

ในโองการนี้อัลลอฮ์ได้ชี้ นำให้มวลมนุษย์พึงยึดมั่นศรัทธาต่อพระองค์ (อัลลอฮ์) ศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูต บรรดาคัมภีร์ที่ได้ประทานแก่ศาสนทูตทุกคัมภีร์ ศรัทธาต่อ บรรดามลาอิกะฮ์ และวันสุดท้ายของพระองค์อย่างเคร่งครัด ซึ่งถ้าใครปฏิเสธแล้ว แสดงว่าผู้นั้นยอมเป็นคนที่ยอมหลงทางอันยิ่งใหญ่อ

การศรัทธาต่ออัล-กุรอานที่สมบูรณ์ หมายถึง การเชื่อมั่นอย่างแน่วแน่ ตามการชี้ นำของอัลลอฮ์ว่า อัล-กุรอานเป็นคำสอนจากอัลลอฮ์ที่ได้ประทานแก่ท่านนบี มุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ผ่านมลาอิกะฮ์ญิบรีล เพื่อนำมาเผยแผร์แก่มวลมนุษย์

การศรัทธาต่ออัล-กุรอานที่แท้จริงคือการเชื่อมั่นและปฏิบัติตามคำสอนทุก อย่างที่ปรากฏในอัล-กุรอาน ทำในสิ่งที่ดี พร้อมละเว้นในข้อห้ามตามการชี้ นำของ อัล-กุรอานทุกประการ ผลจากการเชื่อและปฏิบัติในลักษณะดังกล่าว จะทำให้ผู้ปฏิบัติมี ความสุขทั้งในโลกนี้ และเข้าสวรรค์ในวันอาคิเราะฮ์

ประวัติความเป็นมาของคัมภีร์อัล-กุรอาน

ประวัติความเป็นมาของอัล-กุรอานพอจะสังเขปเป็นเหตุการณ์สำคัญดังนี้ คือ

1. การรับและการจดบันทึกอัล-กูรานสมัยรสูลลอฮ์

อัลลอฮ์ทรงประทานโอองการ (อายุะฮ์) อัล-กูรานแก่ท่านนบีมุหัมมัด ค็อลลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม ผ่านมลาอิกะฮ์ญิบรีลหลายวิธี เช่น โดยการที่ญิบรีลดลใจท่านนบี โดยการที่ญิบรีลปรากฏให้เห็นตัวจริงในร่างดั้งเดิมของญิบรีลแล้วบอกวะหฺยู และโดยการแปลงร่างเป็นผู้ชายแล้วบอกวะหฺยูแก่ท่านนบี

อัลลอฮ์ทรงประทานวะหฺยูแก่ท่านนบีเป็นระยะ ๆ ในช่วงเวลา 23 ปี ท่านนบีรับวะหฺยู ครั้งแรกเมื่อวันที่ 17 เดือนเราะมะฎอน 13 ปี ก่อนการฮิจญ์เราะฮ์ไปยังมะดีนะฮ์ ซึ่งตรงกับวันที่ 6 สิงหาคม ค.ศ. 610 ขณะนั้นอายุของท่านนบีย่างเข้าปีที่ 41 วะหฺยูที่ได้รับครั้งนั้น คือ โอองการ (อายุะฮ์) ที่ 1 ถึง 5 ของบท (สุเราะฮ์) อัลอะลัก หลังจากนั้นประมาณ 2 ปี ได้รับวะหฺยูครั้งที่สองคือ โอองการที่ 1 ถึง 5 ของสุเราะฮ์อัลมุดดัษษิร หลังจากนั้นท่านได้รับโอองการเป็นระยะ ๆ จนกระทั่งได้รับวะหฺยูครั้งสุดท้ายตอนที่ท่านไปประกอบ ฮัจญ์วะดาอฺ คือ โอองการที่ 3 ของสุเราะฮ์ อัลมาอิดะฮ์ หลังจากนั้นท่านนบีก็เสียชีวิตขณะอายุได้ 63 ปี

ตลอดระยะเวลาที่ท่านรสูลลอฮ์ ค็อลลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้รับวะหฺยูจากอัลลอฮ์ ผ่านญิบรีล ท่านได้สั่งให้บรรดาเศาะหาบะฮ์อ่าน ท่องและจดบันทึกโอองการ อัล-กูราน ซึ่งมีเศาะหาบะฮ์ที่จดบันทึกอัล-กูรานขณะนั้นประมาณ 34 คน และท่านได้แต่งตั้งคณะจดบันทึกวะหฺยูที่เรียกว่า “คุดตะบุลวะหฺยู” บรรดาเศาะหาบะฮ์ที่ท่องและเขียนอัล-กูรานในสมัยของท่านได้แก่

1. อะบูบักรฺ อัศชิดดิก เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ
2. อุมัรฺ อิบน์ลุคฏ็ออบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ
3. อุษมาน อิบน์ อัฟฟาน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ
4. อะลี บิน อะบีฏอลิบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ
5. อะบู สุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ
6. ซัยดฺ บินษาบิต เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ
7. มุอาวิยะฮ์ บิน ศุฟยาน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ
8. อัมรฺ อิบน์ อุตฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ
9. อุบัย อิบน์ กะอฺบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

2. การรวบรวมอัล-กรุอานสมัยท่านอะบูบักรฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

ในสมัยเคาะลีฟะฮฺ อะบูบักรฺ อัศศิดดีกฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เป็นผู้นำประชาชาติมุสลิมหลังจากท่านรَسُولุลลอฮฺ ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม บรรดานักท่องจำอัล-กรุอาน ได้เสียชีวิตเป็นจำนวนมาก เนื่องจากการทำสงคราม จึงทำให้ท่านอุมัรฺ อิบน์ลุค็อฏฏอบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เป็นห่วงว่าจะสิ้นผู้ท่องจำอัล-กรุอาน และจะมีผลทำให้คำสอนของอัลลอฮฺหายไป จึงได้เสนอให้ท่านอะบูบักรฺ ซึ่งเป็นเคาะลีฟะฮฺขณะนั้นสั่งการให้รวบรวมโองการอัล-กรุอานที่เขียนอยู่กระจัดกระจายตามวัสดุที่เป็นกระดูก หิน กาบอินทผลัม และหนังสัตว์ พร้อมมาเทียบเคียงกับความจำของบรรดาเศาะหาบะฮฺ แล้วเขียนในแผ่นวัสดุชนิดเดียวกันเย็บเป็นเล่ม

อะบูบักรฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้สั่งการให้ซัยด์ บิน ซาบิต ซึ่งเป็นผู้ท่องจำและเขียนอัล-กรุอานในสมัยท่านรَسُولุลลอฮฺ ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม รวบรวมเขียนพร้อมเรียกบรรดาเศาะหาบะฮฺที่จำอัล-กรุอานมาช่วยกันเทียบสิ่งที่เขาเขียนกับเศาะหาบะฮฺจำว่าตรงกันหรือไม่ แล้วเขาเขียนมอบให้ท่านอะบูบักรฺเก็บไว้ในลักษณะรวมเล่มที่สมบูรณ์

3. การเก็บรักษาอัล-กรุอานสมัยท่านอุมัรฺ อิบน์ลุค็อฏฏอบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

เมื่อเคาะลีฟะฮฺ อะบูบักรฺ อัศศิดดีกฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เสียชีวิต ท่านเคาะลีฟะฮฺคนที่สอง คือ ท่านอุมัรฺ อิบน์ลุค็อฏฏอบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้เก็บต้นฉบับของอัล-กรุอานต่อจากท่านอะบูบักรฺ อัศศิดดีกฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ไว้อย่างดีจนกระทั่งท่านเสียชีวิต

4. การรักษาและคัดลอกอัล-กรุอานสมัยท่านอุษมาน อิบน์ อัฟฟาน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ถึงปัจจุบัน

ผู้ที่มิชอบบทหน้าที่ในการเก็บรักษาอัล-กรุอ่านหลังจากท่านเคาะลีฟะฮ์อุมัยรฺ อิบน์ลุคฏฏอบ เราะะฎียัลลอฮุอันฮุ คือ หัฟเศาะฮฺ เราะะฎียัลลอฮุอันฮา ซึ่งเป็นลูกสาวของท่านอุมัยรฺที่เป็นภรรยาของท่านนบี ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ท่านเป็นผู้หญิงที่ท่องอัล-กรุอ่านพร้อมอ่านเขียนภาษาอาหรับได้

ต่อมาท่าน อุษมาน อิบน์ อัฟฟาน เราะะฎียัลลอฮุอันฮุ เคาะลีฟะฮ์คนที่ 4 ได้ขอยืมต้นฉบับอัล-กรุอ่านจากท่านหัฟเศาะฮฺ เราะะฎียัลลอฮุอันฮา นำมาคัดลอกเพิ่มเพื่อนำไปแจกแก่เมืองสำคัญในสมัยนั้นเพื่อยึดถือเป็นต้นฉบับต่อไป การคัดลอกครั้งนี้ดำเนินการโดยคณะเคาะหะบะฮ์ที่นำโดย ท่านซัब्ดฺ บินซาบิต เราะะฎียัลลอฮุอันฮุ อัล-กรุอ่านฉบับที่คัดลอกจากต้นฉบับของท่านหัฟเศาะฮฺ เราะะฎียัลลอฮุอันฮา ดังกล่าวนี้นี้เรียกว่า “อัล-กรุอ่าน มุศหัฟ อุษมาน” เป็นอัล-กรุอ่านที่เขียนเป็นรูปเล่มแบบมาตรฐาน ประกอบด้วย 114 บท (ซูเราะฮ์) 30 ญุซอ์ และมีจำนวนหกพันกว่าโองการ (อายะฮ์)

หลังจากนั้นได้มีการคัดลอกไปยังดินแดนสำคัญทางศาสนาทั่วโลก พร้อมกันนั้นผู้ท่องจำอัล-กรุอ่านทวีจำนวนเพิ่มขึ้นมากมายอย่างไม่ขาดสาย

อัล-กรุอ่านได้ถูกตีพิมพ์เป็นครั้งแรกที่เมืองฮัมเบอร์ก ประเทศเยอรมนีเมื่อปี ค.ศ. 1694 และพิมพ์ในประเทศอียิปต์เป็นครั้งแรกที่อัล-อัชฮารฺ เมื่อปี ฮ.ศ. 1337 (ประมาณ ค.ศ. 1923) หลังจากนั้นมีการพิมพ์อัล-กรุอ่านเป็นระยะๆ ตลอดมา โดยไม่เคยมีการเปลี่ยนแปลง และการตีพิมพ์ทุกครั้งต้องผ่านการตรวจทานจากคณะกรรมการตรวจสอบความถูกต้องก่อนจึงจะให้พิมพ์และแจกจ่ายเผยแพร่ได้

ความมหัศจรรย์และความบริสุทธิ์ของอัล-กรุอ่าน

อัล-กรุอ่านเป็นคัมภีร์ของอัลลอฮ์ที่มีความมหัศจรรย์ (มุอฺญิซาต) หมายถึง อัล-กรุอ่านได้แสดงให้เห็นถึงความฉงนและพิศวงแก่นมนุษย์เป็นอย่างยิ่ง อัล-กรุอ่านมีความมหัศจรรย์ในด้านต่าง ๆ คือ

1. ความมหัศจรรย์ในด้านวรรณกรรมและภาษาที่สละสลวย มีการสัมผัสและทำนองการอ่านที่ชวนฟัง พร้อมทั้งมีผลในด้านความรู้สึกอย่างยิ่ง

2. ความมหัสจรรย์ในด้านเนื้อหาที่ครอบคลุม ชี้แจงเรื่องเหตุการณ์เมื่ออดีต ปัจจุบันและอนาคต มีเนื้อหาสาระในเชิงวิชาการที่ทันสมัยโดยตลอด มีการกำหนดวิถีชีวิตของมนุษย์ทั้งเกี่ยวกับเรื่องส่วนบุคคล ครอบครัวและสังคมอย่างละเอียด

3. ความมหัสจรรย์ในด้านความมีอิทธิพลต่อการเชิญชวนเพื่อสู่แนวทางของอัลลอฮ์ได้อย่างรวดเร็ว การยอมรับต่ออัล-กรุอานในฐานะคัมภีร์ที่ได้ประทานลงมากกว่า 15 ศตวรรษ ซึ่งทำให้ชนทุกชาติทุกภาษาในโลกเกิดความศรัทธาต่อการขึ้นนำของอัล-กรุอาน

4. ความมหัสจรรย์ในด้านความเป็นสากล คือทุกคนในโลกนี้ล้วนมีสิทธิ์ที่จะศรัทธาไม่จำกัดสำหรับชนชาติและกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ

5. ความมหัสจรรย์ในด้านความบริสุทธิ์ตลอดมาเป็นคัมภีร์ที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง และส่งคายนาดูใด ๆ ทั้งสิ้น บริสุทธิ์ในด้านการขึ้นนำที่ล้วนแต่เพื่อประโยชน์ของมนุษย์ทั้งปวง

กิจกรรมเสนอแนะ

1. ครูเขียนบัตรคำ 2 ชุด ชุดที่หนึ่งเป็นชื่อคัมภีร์ต่าง ๆ ชุดที่สองเป็นชื่อรสูลที่ได้รับคัมภีร์นั้น ๆ
2. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยตามความเหมาะสม
3. ครูกำหนดเวลาให้นักเรียนเล่นเกมสลับคู่ระหว่างชื่อคัมภีร์กับชื่อรสูลที่ได้รับคัมภีร์นั้น ๆ

กิจกรรมท้ายบท

1. จงบอกประวัติความเป็นมาของอัล-กรุอานโดยสังเขป
2. จงบอกความหมายของอัล-กรุอาน
3. จงบอกความมหัสจรรย์ของอัล-กรุอานมาเป็นข้อ ๆ
4. นักเรียนคิดว่าเราเป็นมุสลิมเราศรัทธาเฉพาะอัล-กรุอานเล่มเดียวได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

บทที่ 4

การศรัทธาต่อบรรดานบีและรَسُولของอัลลอฮ์

จุดประสงค์การเรียนรู้

บอกความหมาย ชื่อและหน้าที่ของบรรดานบีได้

ความหมายของนบีและรَسُول

นบี คือ ผู้ที่ได้รับโองการจากอัลลอฮ์เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับตนเองเท่านั้น เช่น นบีมุฮัมมัด นบียะฮียา เป็นต้น

รَسُول คือ ผู้ที่ได้รับโองการจากอัลลอฮ์เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับตนเองพร้อมกับเป็นศาสนทูตนำไปเผยแผ่ให้ผู้อื่นปฏิบัติด้วย

การศรัทธาต่อบรรดานบีและรَسُولของอัลลอฮ์

มนุษย์ทุกคนต้องมีความเชื่อมั่นว่าอัลลอฮ์ สُبْحَانَہُ ۞ ۞ ۞ ได้ทรงคัดเลือกบุคคลให้เป็นนบีและรَسُولจากหมู่ประชาชาติของมนุษย์ เพื่อให้เป็นศาสนทูตทำการเผยแผ่สั่งสอนให้ปฏิบัติตามการชี้นำของอัลลอฮ์

การศรัทธาต่อบรรดานบีและรَسُولของอัลลอฮ์มีสองลักษณะ ลักษณะที่หนึ่งคือการศรัทธาต่อนบีน้อย่างกว้างๆ ว่า อัลลอฮ์ได้ส่งบรรดานบีแก่ประชาชาติต่างๆ มากมายโดยไม่ทราบจำนวน ลักษณะที่สองคือ การศรัทธาต่อลักษณะจำกัดเฉพาะเจาะจงที่ชัดเจนว่า อัลลอฮ์ได้ส่งบรรดานบีและรَسُولจำนวน 25 ท่าน ดังที่มีชื่อปรากฏในอัล-กุรอ่าน

การศรัทธาต่อบรรดารَسُول หมายถึง การยอมรับและเชื่อมั่นอย่างแน่วแน่ว่าอัลลอฮ์ได้ส่งศาสนทูตของพระองค์สำหรับทุกประชาชาติ เพื่อเป็นผู้นำแสงสว่างจากอัลลอฮ์ เชิญชวนมนุษยชาติให้พึ่งสวามิภักดิ์ต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงบันดาลชีวิตและทุกสรรพสิ่ง

บรรดาสูลเป็นผู้ทำหน้าที่ตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากอัลลอฮ์ที่สมบูรณ์ มีคุณลักษณะที่ประเสริฐ และมีความสำคัญต่อประชาชาติทุกยุคทุกสมัยเป็นอย่างยิ่ง และเชื่อว่ามุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม เป็นผู้ที่ได้รับการประทานอัล-กรุอันจากอัลลอฮ์และเป็นรَسُولของอัลลอฮ์คนสุดท้าย เป็นนบีที่เป็นสากลสำหรับทุกประชาชาติที่มีในโลกนี้ ตั้งแต่ท่านได้รับการแต่งตั้งเป็นศาสดาจนถึงวันสิ้นสุดของโลก

ชื่อและหน้าที่ของนบีและรَسُول

ในบรรดาสูลของอัลลอฮ์ จำนวน 25 ท่าน ที่กล่าวถึงในอัล-กรุอัน จะมีรَسُولจำนวนหนึ่งที่ได้ต่อสู้อย่างสุดความสามารถ ท่วมเท เสียสละทุกรูปแบบเพื่อให้ประสบความสำเร็จในเจตนารมณ์ ด้วยความอดทนยิ่ง ซึ่งอัลลอฮ์ได้เรียกบรรดาสูลเหล่านี้ว่า “อูลุลอัซมี” ดังที่อัลลอฮ์ได้ตรัสในอัล-กรุอัน ความว่า

“ดังนั้น เจ้าจงอดทนเถิด เหมือนดังความอดทนของบรรดาสูลที่จัดเป็นอูลุลอัซมี” ทั้งห้า คือ นูหฺ-อิบรอฮีม-มุซา-อีซา-มุหัมมัด

(สุเราะฮ์อัล-อะหฺกอฟ อายะฮ์ที่ 35)

บรรดาสูลที่เป็น “อูลุลอัซมี” มีห้าท่านคือ นบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม นบีนูหฺ อะลัยฮิสสลาม นบีอิบรอฮีม อะลัยฮิสสลาม นบีมุซา อะลัยฮิสสลาม และนบีอีซา อะลัยฮิสสลาม ชื่อของนบีทั้งห้านี้ อัลลอฮ์ได้กล่าวเน้นไว้ในอัล-กรุอันเป็นการเฉพาะ ความว่า

“และ (จงรำลึกถึงเวลา) เมื่อเราได้เอากาณีนีทั้งหลาย ซึ่งปฏิญญาของพวกเขາและพวกเจ้า (มุหัมมัด) และ (ได้เอาปฏิญญา) จากนูหฺและอิบรอฮีม และมุซา และอีซาบุตรของมัรยัม และ (แน่นอน) เราได้เอาปฏิญญาอันมั่นคงจากพวกเขา”

(สุเราะฮ์อัล-อะหฺซาบ อายะฮ์ที่ 7)

“พระองค์ได้ทรงกำหนด (ศาสนา) สำหรับสุเจ้า (อันเป็นหลักฐานเดียวกันกับ) ที่พระองค์ได้ทรงกำหนดแก่นุหุ และที่เราได้วะหุแก่เจ้า (มุหัมมัด) และ (หลักฐานอันเดียวกันนี้) ที่เราได้กำชับแก่อิบรอฮีมและมุซา และอีซาว่า จงดำรงศาสนาไว้ให้มั่นคงและจงอย่าแตกแยกกันใน (หลักธรรม) นั้น...”

(สุเราะฮ์อิซซุรอ อายะฮ์ที่ 13)

บรรดานบีที่ไม่ได้อยู่ในสภาพเป็นรَسُولมีจำนวนมากมาย เช่น นบีชีซ นบิซุล-กอรันยุน นบิคิฏีร์ อะลัยฮิสสลาม เป็นต้น

บรรดานบีที่มีสภาพเป็นทั้งนบีและรَسُولมีจำนวน 25 ท่าน ได้แก่

1. อาดัม
2. อีดรีส
3. นูหุ
4. ฮูด
5. ศอลิหุ
6. ลูฏ
7. อิบรอฮีม
8. อิสฮาก
9. อิสมาอีล
10. ยะอฺกูบ
11. ยูสุฟ
12. อัยยูบ
13. ซุัยบ
14. ฮารูน
15. มูซา
16. อิลยะสะอ

17. ชุลกิฟลี
18. ดาวูด
19. สุลัยมาน
20. อิลยาส
21. ยูनुส
22. ชะกะรียา
23. ยะหฺยา
24. อีซา
25. มุหัมมัด ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลัม

หน้าที่หลักของบรรดาสูลของอัลลอฮฺ คือ เป็นผู้นำวะหฺยจากอัลลอฮฺมาเผยแผ่ แก่มวลมนุษย และเป็นแบบอย่างต่อประชาชาติของเขาให้ปฏิบัติตามสุนนะฮฺของ บรรดาท่านเหล่านั้น ท่านเหล่านั้นได้ปฏิบัติภารกิจหลักโดยทำหน้าที่ในฐานะรَسُولของ อัลลอฮฺเกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้

1. เผยแผ่อิสลามเพื่อสร้างเอกภาพและเคารพนอบน้อมต่ออัลลอฮฺ
2. รับวะหฺยจากอัลลอฮฺ และบอกเล่าถึงสิ่งพ้นวิสัย เช่น สวรรค์ นรก ญิน เป็นต้น
3. เป็นผู้ประกาศศาสนาของอัลลอฮฺแก่บรรดาบ่าวของพระองค์
4. เป็นผู้ให้ความกระจ่างแก่บรรดาคัมภีร์ (กิตาบ) ของอัลลอฮฺในเรื่องที่ คลุมเครือและตักเตือนแก่ผู้ที่หลงทาง
5. เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับมนุษยชาติ
6. เเชิญชวนกับผู้ฝ่าฝืนคำสั่งของอัลลอฮฺ
7. ทำการอบรมสั่งสอนบรรดาสาวกด้วยวิธีแห่งพระผู้เป็นเจ้า

นบีมุหัมมัดเป็นรَسُولของอัลลอฮฺคนสุดท้าย

อัลลอฮฺได้ส่งท่านนบีมุหัมมัด ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลัม เป็นนบีคนสุดท้าย สำหรับมวลมนุษย ดังที่พระองค์ได้ตรัสในอัล-กุรอ่าน ความว่า

“มุหัมมัดไม่ได้เป็นบิดา (โดยแท้) ของผู้ใดในหมู่บุรุษของสุเจ้า (ที่จะต้องถูกห้ามมิให้แต่งงานกับหญิงที่ถูกหย่านั้น เช่น นางซัยนับ) แต่ว่าเขาเป็นรสูลของอัลลอฮ์ (ซึ่งทุกคนต้องรักดีและเชื่อฟัง) และเป็นตรา (หรือที่ดีที่สุดหรือที่สุดท้าย) ของนบีทั้งหลาย (คือสมบูรณ์แล้วไม่มีนบีอีกหลังจากมุหัมมัด) และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้อยิ่ง”

(สุเราะฮ์อัล-อะฮฺซาบ อายะฮ์ที่ 40)

กิจกรรมเสนอแนะ

1. ให้นักเรียนทำรายงานประวัติของท่านนบีมุหัมมัด คืออลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสลัลม แล้วร่วมอภิปราย
2. ให้นักเรียนค้นคว้าและร่วมอภิปรายเกี่ยวกับสุนนะฮ์ของนบีมุหัมมัดในด้านบุคลิกภาพส่วนตัว ชีวิตในครอบครัว และจริยธรรมของท่าน

กิจกรรมท้ายบท

1. จงบอกความหมายของคำว่า นบีและรสูล โดยสังเขป
2. นบีและรสูลมีความแตกต่างกันหรือไม่ เพราะเหตุใด
3. ให้อีกตัวอย่างคุณสมบัติและลักษณะของผู้ศรัทธาต่อรสูลที่แท้จริงว่าเป็นอย่างไร
4. รสูลที่เป็นอุลุลอหฺมี มีกี่คน ใครบ้าง
5. ทำไมอัลลอฮ์ได้ประทานนบีและรสูลสำหรับประชาชาติ

Unit 5

การศรัทธาในวันกิยามะฮ์และวันอาคิเราะฮ์

จุดประสงค์การเรียนรู้

อธิบายความหมาย ความสำคัญและปรากฏการณ์ของวันกิยามะฮ์และวันอาคิเราะฮ์ได้

ความหมายของวันกิยามะฮ์และวันอาคิเราะฮ์

วันกิยามะฮ์และวันอาคิเราะฮ์ คือวันสิ้นสุดของทุกสิ่งทุกอย่างยกเว้นอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ที่ได้รับความเมตตาจากอัลลอฮ์ เช่น บรรดามลาอิกะฮ์ หลังจากนั้น อัลลอฮ์จะสร้างโลกใหม่ซึ่งเรียกว่าโลกอาคิเราะฮ์ เป็นโลกที่มนุษย์ถูกให้มีชีวิตขึ้นอีกราวะหนึ่งหลังจากที่เขาตาย

วันกิยามะฮ์และวันอาคิเราะฮ์ คือวันที่ฟื้นคืนชีพใหม่เพื่อรอการสอบสวน และรับการตอบแทนผลของการกระทำในโลกดุนยาของมนุษย์ ใครทำดีก็จะได้รับความสุขสำราญในสรวงสวรรค์ ผู้ทำชั่วก็จะได้รับผลตอบแทนที่แสนสาหัสในนรก

การศรัทธาต่อวันกิยามะฮ์และวันอาคิเราะฮ์

การศรัทธาต่อวันกิยามะฮ์และวันอาคิเราะฮ์ หมายถึงการยึดมั่นอย่างแท้จริงว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่มีชีวิตต้องพบกับการสิ้นสุดและต้องฟื้นขึ้นมาใหม่ในโลกอาคิเราะฮ์ เพื่อรับผลตอบแทนของการปฏิบัติในโลกดุนยานี้

วันกิยามะฮ์และวันอาคิเราะฮ์จะเกิดขึ้นเมื่อใดไม่มีใครทราบ นอกจากอัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอาลาเท่านั้น ท่านนบีมุหัมมัด คือลัลลอฮุ อะลัยฮิ ะสลัม ก็ไม่ทราบ อัลลอฮ์เพียงแต่ทรงบอกถึงปรากฏการณ์หรือสัญญาณบางประการเท่านั้น

ทุกคนต้องศรัทธาว่าวันกิยามะฮ์จะต้องเกิดขึ้นแน่นอนดังที่อัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ความว่า

“แท้จริงกาลอวสานแห่งโลกนี้ย่อมถึงโดยไม่ต้องสงสัย..”

(สุเราะฮ์อัล-มูมิน อายะฮ์ที่ 59)

“และแท้จริงกาลอวสานแห่งโลกจะต้องมาปรากฏอย่างแน่นอนโดยไม่มีข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น และแท้จริงอัลลอฮ์จักทรงให้พ้นผู้ที่อยู่ในหลุมศพทั้งหมด”

(สุเราะฮ์อัล-ฮัจญ์ อายะฮ์ที่ 7)

การศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮ์เป็นหลักของอิมานข้อหนึ่งที่มุสลิมต้องยึดมั่นศรัทธา หากปฏิเสธจะเป็นผู้หลงทางโดยไม่มีข้อสงสัยดังที่ อัลลอฮ์ตรัสในอัล-กุรอาน ความว่า

“บรรดาผู้ที่ศรัทธาเอ๋ย จงศรัทธามั่นในอัลลอฮ์และรَسُول (มุหัมมัด) ของพระองค์และคัมภีร์ที่พระองค์ได้ทรงประทานแก่รَسُولของพระองค์ และคัมภีร์ที่พระองค์ทรงประทานแต่ก่อนหน้านี้นี้ และผู้ใดปฏิเสธในอัลลอฮ์ และมลาอิกะฮ์ทั้งหลายของพระองค์ และรَسُولทั้งหลายของพระองค์ และวันสุดท้าย (เหล่านี้เป็นหลักศรัทธาของอิสลาม) ดังนั้นเขาได้หลงทางอันห่างไกลยิ่ง”

(สุเราะฮ์อันนิสาฮ์ อายะฮ์ที่ 136)

ชื่อของวันกิยามะฮ์และวันอาคิเราะฮ์มีหลายชื่อ ดังต่อไปนี้

1. วันกิยามะฮ์
2. วันแห่งความรันท
3. วันแห่งการชำระ

4. วันที่เกิดขึ้น
5. วันแห่งการสิ้นใจ
6. วันแห่งการทรมาน
7. วันแห่งความจริง
8. วันแห่งความพินาศ
9. วันแห่งความโหดเหี้ยม
10. วันแห่งเสียงสนั่นกลบหู
11. วันแห่งการเรียกร้องหากัน
12. วันแห่งการพบปะ
13. วันแห่งการลงโทษ
14. วันแห่งการตื่นตระหนกใจและวิบัติ
15. วันแห่งการขู่เข็ญ
16. วันแห่งการชิงสอบสวน
17. วันแห่งการพิพากษา
18. วันแห่งการฟื้นคืนชีพ
19. วันสุดท้าย

ความสำคัญของวันกียามะฮฺและวันอาคิเราะฮฺ

การที่อัลลอฮฺกำหนดให้มีวันกียามะฮฺและวันอาคิเราะฮฺ ซึ่งเป็นวันแห่งการสิ้นสุดของภพปัจจุบัน แล้วจะมีโลกอาคิเราะฮฺในอนาคตซึ่งเป็นโลกแห่งการสอบสวนและตอบแทนผลการปฏิบัติของมนุษย์ จะเป็นสิ่งที่ชี้้นำให้มนุษย์ตระหนักและสำนึกตนอยู่เสมอว่า ตนจะต้องได้รับผลตอบแทนจากการกระทำอย่างแน่นอน ดังนั้นมนุษย์ที่ฉลาดย่อมจะประกอบแต่ความดีละเว้นความชั่ว ตามการชี้แนะของอัลลอฮฺ ทั้งนี้เพื่อเป็นการรวบรวมสะสมเสบียงที่เป็นความดี (ผลบุญ) สำหรับเป็นสิ่งที่จำเป็นและเป็นพยานที่จะให้ผู้นั้นมีโอกาสดำเนินชีวิตกับบรรดาผู้ศรัทธาอย่างแท้จริงในสวนสวรรค์อย่างผู้มีชัย ดังที่อัลลอฮฺได้ตรัสในอัล-กุรอาน ความว่า

“แต่ละชีวิตย่อมได้ลิ้มรสความตายและแท้จริงพวกเจ้าจะถูกตอบแทนรางวัลให้ครบถ้วนในวันชาติหน้า ดังนั้นผู้ใดถูกกีดกันจากไฟนรกและถูกนำตัวเข้าสวรรค์แน่นอนเขาได้รับชัยชนะ”

(สุเราะฮ์อาลิอิมรอน อายะฮ์ที่ 185)

ผู้ใดที่ไม่ศรัทธาในวันอาคิเราะฮ์ เขาไม่สามารถปกป้องตนเองให้ปลอดภัยจากความทุกข์ทรมานที่แสนสาหัสที่มีความทรมานทุกรูปแบบในนรก ดังที่อัลลอฮ์ได้ตรัสในอัล-กุรอาน ความว่า

“พวกเขาเหล่านั้นจะถูกสอบสวนอย่างเลวร้าย และที่อยู่ของพวกเขาคือนรกญะฮันนัม และมันเป็นที่พักนอนชั่วร้ายอย่างยิ่ง”

(สุเราะฮ์อิบรอฮีม อายะฮ์ที่ 18)

ปรากฏการณ์และสภาพการณ์ของวันกิยามะฮ์และวันอาคิเราะฮ์

ปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่ เป็นสิ่งชี้ให้เห็นถึงสัญญาณที่จะเกิดวันกิยามะฮ์นั้นมีสองลักษณะคือ

1. สัญญาณเล็ก ได้แก่

1. การบังเกิดขึ้นมาของท่านนบีและรَسُولคนสุดท้าย คือ ท่านนบีมุหัมมัด ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม
2. ทาสหญิงจะให้กำเนิดนายของนาง
3. คนยากจนจะแข่งขันกันสร้างสิ่งก่อสร้างใหญ่ ๆ
4. ความรู้จะหายไปโดยการเสียชีวิตของบรรดาผู้รู้
5. เกิดแผ่นดินไหว
6. เกิดฟิฏนะฮ์ ฆ่ากันตายมากมาย
7. ทรัพย์สินมากมายจนไม่มีผู้รับเคาะตะเกาะฮ์ (ชะกาต)

8. มีการประพาศพิศทางเพศ (จีน) และเสพของมีนเมา
9. สตรีจะมากกว่าชาย
10. อะมานะฮ์จะถูกละลายคือ มีการมอบหมายภาระหน้าที่แก่ผู้ที่ไม่เหมาะสมและไม่รับผิดชอบ
11. มุสลิมกับยะฮูดีจะรบพุ่งกัน

2. สัญญาณใหญ่ ได้แก่

1. ดวงอาทิตย์จะขึ้นทางทิศตะวันตก
2. จะปรากฏสัตว์แพร่กระจายบนหน้าแผ่นดิน
3. ดัจญาลจะปรากฏตัวออกมา
4. การปรากฏตัวของนบีอีซา อะลัยฮิสสลาม
5. จะเกิดยะอญญ์และมะอญญ์
6. จะปรากฏผู้นำมุสลิม คือ อิมามมะฮฺดี
7. จะเกิดควันขึ้นมาจากหลุมโลก
8. จะมีลมเย็น ๆ พัดผ่าน
9. จะมีสีไฟเกิดขึ้นมา
10. วันเวลาจะสั้นลงกว่าเดิม
11. จะเกิดคราส 3 ครั้งติดต่อกัน

สภาพการณ์และปรากฏการณ์สำคัญที่จะเกิดขึ้นเมื่อถึงกาลแห่งวันกิยามะฮ์นั้นมีดังนี้

1. โลกแห่งสุสาน (อะลัมกุบูร)

อะลัมกุบูร หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า อะลัมบรุษด์ ซึ่งเป็นด่านแรกที่คนตายจะต้องเผชิญ และเป็นสถานที่มนุษย์จะต้องถูกสอบสวนโดยมลาอิกะฮ์มุ๊งกัรและนากิรุ คนที่ทำความดีบนโลกดุนยาจะผ่านการสอบสวนด้วยดี และจะได้รับนิมะฮ์หรือความสุขสบายหลาย ๆ อย่าง เช่น เครื่องแต่งตัวสำหรับชาวสวรรค์ ความกว้างของสุสาน

(กบฏ) กลิ่นหอม และมีโอกาสเลือกประตุสวรรณคดี ตามแต่สภาพของอะมัล สำหรับคนกาฬิรุ และมุชริก จะได้รับการทรมานอย่างเจ็บปวดเป็นครั้งแรกในอะลัมกบฏ ก่อนที่จะเผชิญกับการทรมานอีกหลายรูปแบบในวันฟื้นคืนชีพ (อาคิเราะฮฺ) เช่น ถูกสัตว์มีพิษต่าง ๆ ต่อย ฟันดินบีบตัวจนกระดูกซี่โครงเสียบเข้าหากัน การเผยให้เห็นสภาพที่อยู่ในนรก ความร้อนจากไฟนรก เป็นต้น

เมื่อถึงวาระวันกิยามะฮฺ อัลลอฮฺจะทรงสั่งให้มลาอิกะฮฺอิสรอฟีลเป่าแตร (ซุร) สองครั้ง

ครั้งที่หนึ่ง เป็นเสียงสัญญาณถึงความพินาศของจักรวาลทั้งมวล รวมทั้งมนุษย์ด้วย ดังที่อัลลอฮฺตรัสไว้ ความว่า

“และต้องมีการเป่าซุรอย่างแน่นอน จากนั้นผู้ที่อยู่ในฟากฟ้าและผู้ที่อยู่ในแผ่นดินก็จะตายสิ้น ยกเว้นผู้ที่อัลลอฮฺทรงประสงค์ หลังจากนั้นก็มีการเป่าซุรอีกครั้งหนึ่งพลันพวกเขาทั้งหมดก็ลุกขึ้นยืนมอดดู (รอบ ๆ ตัว)”
(สุเราะฮฺอัซซุมัรฺ อายะฮฺที่ 68)

ครั้งที่สอง เป็นเสียงสัญญาณเพื่อให้บังเกิดขึ้นใหม่ของบรรดามัคลูกที่ได้ตายไปแล้ว ณ ทูมมะหุซฺรฺ เพื่อการสอบสวนและเตรียมการตอบแทนผลความดี ความชั่วของแต่ละคน

2. การฟื้นคืนชีพ

เมื่อมีการเป่าซุรครั้งที่สอง อัลลอฮฺให้มนุษย์ทุกคนฟื้นคืนชีพขึ้นมาจากกบฏในสภาพที่ร่างกายและจิตวิญญาณสับสนเหมือนชีวิตของโลกดุนยาอีกวาระหนึ่ง บรรดาผู้ปฏิเสธ (กาฟิรฺ) และคนหน้าไหว้หลังหลอก (มุนาฟิเก้) ต่างก็พูดกันอย่างหวาดกลัว ส่วนบรรดาผู้ศรัทธา (มุอฺมิน) จะพูดกันอย่างดีใจ ดังที่อัลลอฮฺตรัสไว้ ความว่า

“พวกเขาจะกล่าวว่า ความวิบัติแก่เราเอ๋ย ใครหนอให้เราพ้นจากที่นอนของเรา (ในสุสานนี้) นี่แหละที่พระผู้ทรงกรุณาปรานีได้ทรงสัญญาไว้ และผู้ถูกส่งมาทั้งหลาย (ค็อรสูล) ได้กล่าวเทศนาสมจริงแล้ว”

(สุเราะฮฺยาซีน อายะฮฺที่ 52)

3. การชุมนุม ณ ทુંมะหุซฺรฺ

มุสลิมทุกคนต้องศรัทธาว่า การชุมนุมที่ทુંมะหุซฺรฺนั้น เป็นการชุมนุมหลังการฟื้นคืนชีพอีกวาระหนึ่งหลังจากที่ทุกๆ คนตายไปแล้ว เป็นสภาพการณ์ที่จะต้องเกิดอย่างแน่นอน ดังที่อัลลอฮฺตรัสไว้ ความว่า

“ในวันที่ซึ่งเราจะชุมนุมมวลชนที่มีความยำเกรงสู่องค์ผู้เมตตา โดยพวกเขาชี้พาหะมา และเราไล่ต้อนพวกคนบาปสู่รณยุทธอันนั้น (เหมือนเช่นฝูงสัตว์ที่) กระหายน้ำ”

(สุเราะฮฺมัรยัม อายะฮฺที่ 85-86)

การชุมนุมที่ทુંมะหุซฺรฺนั้น เป็นการชุมนุมเพื่อการสอบสวน เป็นวันที่จะกำหนดโทษ หรือตอบแทน ซึ่งเป็นวันที่อลหม่านที่สุด เป็นวันที่ดวงอาทิตย์จะส่องอยู่ในระยะใกล้มาก แต่ละคนจะมีเหงื่อไหลออกมาตามปริมาณและคุณภาพของอะมัลของแต่ละคน มีบุคคลบางประเภทเท่านั้นที่สามารถอยู่ได้ร่มเงาอะริซฺของอัลลอฮฺ หลังจากนั้นมวลมนุษย์ก็จะขอความช่วยเหลือ (ชะฟาอะฮฺ) จากบรรดานบีต่างๆ แต่ได้รับการปฏิเสธจนกว่าจะได้รับความช่วยเหลือจากท่านนบีมุหัมมัด ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัมก่อน จึงทำให้พวกเขาเหล่านั้นเป็นที่ยอมรับ หลังจากนั้นอัลลอฮฺจึงได้ตัดสินพวกเขา ตามสภาพอะมัลของแต่ละคน

4. การตอบแทนและการลงโทษ

อัลลอฮฺจะตอบแทนหรือลงโทษทุกคนในวันอาคิเราะฮฺ ตามผลการสอบสวนอย่างยุติธรรม ดังที่อัลลอฮฺตรัสไว้ ความว่า

“ในวันนั้นอัลลอฮฺจะทรงทำความสมบูรณ์แก่พวกเขา ในผลตอบแทนอัน
ชอบธรรมของพวกเขา และพวกเขาจะรู้ว่าแท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงสัจจะ
ทรงชัดแจ้ง (ในความยุติธรรม)”

(สุเราะฮ์อันนุร อายะฮ์ที่ 25)

5. การปรากฏตัวต่อหน้าอัลลอฮฺเพื่อการสอบสวน

มุสลิมทุกคนต้องศรัทธาว่า มนุษย์ทุกคนจะได้รับผลตอบแทนจากอัลลอฮฺ หลังจาก
จากการสอบสวน ทุกคนจะได้รับหลักฐานที่แสดงผลการปฏิบัติอะมัลของตนในโลก
ดุนยา ขณะมีการสอบสวนนั้น อวัยวะต่างๆ ของแต่ละคนจะเป็นพยานต่อการกระทำ
ของเขาทั้งหมด

6. บ่อน้ำเกาษร์

หลังจากการชุมนุมที่ทุ่งมะหฺซัร มนุษย์ทุกคนต้องยืนต่อหน้าอัลลอฮฺเพื่อการ
สอบสวนและจะได้รับบันทึกที่แสดงอะมัลของตน แล้วจะต้องมุ่งไปยังบ่อน้ำเกาษร์ ซึ่ง
ท่านนบีมุหัมมัด คือลลิลลอฮฺ อะลียฮิ วะสลัลม จะเป็นคนแรกที่ได้ตักน้ำดังกล่าว ต่อจาก
นั้นก็ป็นอุมมะฮฺของท่าน บรรดากาฟิรินจะถูกห้ามมิให้เข้าใกล้บริเวณดังกล่าว รวมทั้ง
บรรดาผู้ฝ่าฝืนที่ทำบาปใหญ่ด้วย

7. ลักษณะของบ่อน้ำเกาษร์

บ่อน้ำเกาษร์มีลักษณะดังนี้ คือ

1. มีลักษณะใหญ่ เป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส ความกว้างและความยาวเท่าๆ กัน
2. เป็นสถานที่ที่มีเกียรติยิ่ง
3. มีรสชาติเหมือนเครื่องดื่มนในสวรรค์
4. น้ำมีสีขาวยิ่งกว่านม เย็นยิ่งกว่าน้ำแข็ง หวานยิ่งกว่าน้ำผึ้ง หอมยิ่งกว่า
ชะมดเซียะ

8. ตาซึ่งความดีความชั่ว

มนุษย์ทุกคนต้องศรัทธาว่าในวันสอบสวนนั้น ความดีและความชั่วของแต่ละคน จะถูกชั่งอย่างยุติธรรม โดยความดีจะวัดในตาซึ่งข้างหนึ่งและความชั่วก็จะวัดในตาซึ่งอีก ข้างหนึ่ง ดังที่อัลลอฮฺตรัสไว้ ความว่า

“ดังนั้น ผู้ใดที่ตราฐ (แห่งความดี) ของเขาหนัก แน่นอนเขาก็จะได้อยู่ใน ความเป็นที่พึงพอใจ ส่วนผู้ใดที่ตราฐ (แห่งความดี) ของเขาเบา แน่นอนที่อยู่ของเขาก็คือขุมนรกสาวิยะฮฺ”

(สุเราะฮฺอัล-กอรีอะฮฺ อายะฮฺที่ 6-9)

9. สะพานอัศศิรอกฺ

หลังจากสอบสวนและการชั่งอะมัลเสร็จแล้ว มนุษย์จะต้องเคลื่อนย้ายจาก สถานที่ชุมนุม ณ ทูมมะหุซฺรฺ เพื่อเดินผ่านสะพานอัศศิรอกฺ ซึ่งตั้งอยู่บนขุมนรกที่ชื่อ “ญะฮันนัม” สำหรับผู้ศรัทธาจะข้ามผ่านได้เร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับอะมัลของแต่ละคน ส่วน ผู้ปฏิเสธและคนหน้าไหว้หลังหลอกจะตกลงไปในนรกญะฮันนัมทันที

10. สวรรค์และนรก

สำหรับผู้ที่สามารถผ่านสะพานอัศศิรอกฺได้ เขาจะได้เข้าสวนสวรรค์ซึ่งมีชื่อ ชั้น และความสุขสบาย (นิอุมะฮฺ) ที่ต่างกัน

สวรรค์ที่มีชื่อปรากฏในอัล-กุรอ่านมีดังนี้ คือ

1. ฟิรฺดาวสฺ
2. อัดนััน
3. นะอีม
4. มะวา
5. ดารุสลาม
6. อัลคุดดู

นรकที่มีชื่อปรากฏในอัล-กรุอานมีดังนี้ คือ

1. ญะฮันนัม
2. ฮาวิยะฮุ
3. อัสสะอีร์
4. สะกอรุ
5. อัล-ฮุญญะมะฮุ
6. อัล-ญะฮีม

กิจกรรมเสนอแนะ

ครูมอบหมายให้นักเรียนจัดป้ายนิเทศเกี่ยวกับปรากฏการณ์และสภาพการณ์ในวันกียามะฮุและวันอาคิเราะฮุ

กิจกรรมท้ายบท

1. ให้นักเรียนบอกชื่ออื่น ๆ ของวันกียามะฮุคนละ 5 ชื่อ
2. สัญญาณวันกียามะฮุมีกี่ประเภท อะไรบ้าง จงอธิบาย
3. มนุษย์ฟื้นคืนชีพเมื่อไร
4. ทำไมมนุษย์ต้องชุมนุมที่ทุ่งมะหฺษฺร
5. จงบอกลักษณะของบ่อน้ำกาษฺร
6. จงบอกชื่อสวนสวรรค์และขุมนรกอย่างละ 3 ชื่อ

บทที่ 6

การศรัทธาในเกาะภู่อและเกาะดรุของอัลลอฮ์

จุดประสงค์การเรียนรู้

อธิบายความหมาย ความสำคัญ ของเกาะภู่อและเกาะดรุได้ การศรัทธาในเกาะภู่อและเกาะดรุของอัลลอฮ์

ความหมายของเกาะภู่อและเกาะดรุ

เกาะภู่อและเกาะดรุ หมายถึงกฎกำหนดสภาวะความดีและชั่ว เป็นกฎเกณฑ์ข้อกำหนด หรือระเบียบอันรัดกุมที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดต่อของสรรพสิ่งต่าง ๆ ทั้งในและนอกจักรวาล เป็นกฎเกณฑ์ที่สมบูรณ์ เช่น การมีของทุกสิ่งทุกอย่าง การเกิดกลางวันและกลางคืน มนุษย์มีเพศชายและเพศหญิง ตลอดจนกำหนดเกี่ยวกับความดี ความชั่ว ความสำเร็จ ความพ่ายแพ้ ความสมหวัง ความผิดหวัง ความรู้สึก ความคิด ความฉลาดในตัวมนุษย์ เป็นต้น

การศรัทธาในเกาะภู่อและเกาะดรุของอัลลอฮ์

การศรัทธาในเกาะภู่อและเกาะดรุ หรือการกำหนดสภาวะความดีและความชั่วของอัลลอฮ์ เป็นหลักการที่ทุกคนต้องศรัทธามั่นว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเกี่ยวกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ มนุษย์และสัตว์ ล้วนแต่อยู่ในกฎแห่งเกาะภู่อและเกาะดรุของอัลลอฮ์ทั้งสิ้น ดังที่อัลลอฮ์ตรัสไว้ ความว่า

“เจ้าจงกล่าวเถิด โอ้อัลลอฮฺผู้ทรงเป็นเจ้าแห่งอำนาจปกครอง พระองค์ทรงประทานอำนาจปกครองแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และถอดถอนอำนาจนั้นออกจากผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ยกเกียรติแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงยังความอัปยศแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ความดีย่อมอยู่ในอำนาจของพระองค์ แท้จริงพระองค์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง”

(สุเราะฮฺอาลิอิมรอน อายะฮฺที่ 26)

การศรัทธาต่อเกาะฎอฮ์และเกาะดร์ จะทำให้ผู้ศรัทธาพ้นจากความทุกข์ ดังที่ท่านรสุล คีอัลลัลลอฮฺ อะลียฮิ วะสัลลัม กล่าวไว้ ความว่า

“จากอบูฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า ท่านนบี คีอัลลัลลอฮฺ อะลียฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า การศรัทธาต่อเกาะฎอฮ์และเกาะดร์ จะทำให้หายจากความทุกข์ยากได้”

(รายงานโดยหากิม)

มนุษย์สามารถที่จะมองเห็นว่า ดวงอาทิตย์ขึ้นในยามเช้า ลับขอบฟ้าในยามเย็น กลางคืนไม่สามารถที่จะตัดทางเดินของกลางวันเช่นเดียวกับกลางวันที่ไม่สามารถจะตัดทางเดินของกลางคืนได้ ทั้งหมดนี้ดำเนินไปตามกฎแห่งเกาะฎอฮ์และเกาะดร์ของอัลลอฮฺ

การศรัทธาต่อเกาะฎอฮ์และเกาะดร์ ต้องอยู่บนพื้นฐานของความเชื่อในคุณลักษณะและพระนามของอัลลอฮฺ เช่น ความรอบรู้ ความสามารถ เดชานุภาพของพระองค์ ดังที่อัลลอฮฺตรัสในอัล-กุรอ่านความว่า

“พระองค์ทรงอำนาจปกครองฟ้าและแผ่นดิน ทรงทำให้เป็นและทรงทำให้ตาย และพระองค์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง”

(สุเราะฮฺอัล-หะดีด อายะฮฺที่ 2)

“ผู้ทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงประสงค์”

(สุเราะฮ์อัล-บรูจญ์ อายะฮ์ที่ 16)

การศรัทธาต่อเกาะฎอ์และเกาะดฺรุของอัลลอฮ์ ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบคือ

1. การศรัทธาในความรอบรู้ของอัลลอฮ์ว่า อัลลอฮ์ทรงรอบรู้ในสิ่งที่บ่าวของพระองค์ได้กระทำ รอบรู้ในสภาพการภักดีและเนรคุณ รอบรู้ในริชกีและอายุขัยของมัลลูก หลังจากนั้นได้บันทึกใน “เลาหิมมะหุฟุซ” เกี่ยวกับเรื่องที่เกิดขึ้นจนถึงวันกิยามะฮ์ ดังที่อัลลอฮ์ตรัสไว้ ความว่า

“ไม่ว่าเหตุร้ายใด ๆ ก็ตามที่อยู่เกิดขึ้นในแผ่นดิน และในตัวของเจ้า นอกจาก (มีกำหนดไว้แล้ว) ในคัมภีร์บันทึก (แห่งความรู้ของเรา) ก่อนหน้าที่เราจะบันดาลให้เป็นไป แท้จริงสิ่งนั้นเป็นเรื่องง่ายดายที่สุดสำหรับอัลลอฮ์”

(สุเราะฮ์อัล-หะดีด อายะฮ์ที่ 22)

2. ศรัทธาต่อความประสงค์ของอัลลอฮ์ว่า สิ่งใดที่อัลลอฮ์ประสงค์ให้เกิดก็ต้องเกิด สิ่งใดที่อัลลอฮ์ไม่ประสงค์ให้มันเกิดก็เกิดไม่ได้ ดังที่อัลลอฮ์ตรัสไว้ ความว่า

“ทั้ง ๆ ที่อัลลอฮ์ทรงบันดาลแก่พวกท่าน และสิ่งที่พวกท่านได้ทำขึ้นนั้น (แต่พวกท่านกลับไม่นมัสการพระองค์)”

(สุเราะฮ์อัลศอฟฟาต อายะฮ์ที่ 96)

ดังนั้นมุสลิมทุกคนต้องศรัทธาว่า สภาพการณ์ที่ดีหรือชั่วของมนุษย์นั้น ล้วนแล้วแต่มาจากการกำหนดของอัลลอฮ์ทั้งสิ้น และทุกคนต้องตระหนักเสมอว่า เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองนั้น เป็นการทดสอบและเป็นบทเรียนจากอัลลอฮ์ ดังที่อัลลอฮ์ตรัสไว้ ความว่า

“เราขอยืนยัน เราจะทดสอบพวกเจ้าอย่างแน่นนอนด้วยบางสิ่ง (เพียงเล็กน้อย) จากความหวาดกลัว ความทวิโหย ความขาดแคลนทรัพย์สิน ความขาดแคลนชีวิต (ของผู้คนและสัตว์ต่างๆ) และความขาดแคลนผลไม้ และเจ้าจงเข้มแข็งเข้าดีแก่บรรดาผู้ออกทนเถิด”

(สุเราะฮ์อัล-บะเกาะเราะฮ์ อายะฮ์ที่ 155)

“ที่จริงแล้ว อัลลอฮ์ทรงให้การช่วยเหลือแก่พวกเจ้าในถิ่นฐาน (สนามรบ) อันมากมาย (ให้ได้ชัยชนะในการรบ) แต่ในวันทำศึก **حين** หุญัยน์ (อยู่ระหว่างมักกะฮ์กับฏออิฟ) ขณะที่พวกเจ้ารู้สึกล้าพองต่อจำนวนอันมากมายของพวกเจ้า แต่แล้วก็ไม่สามารถป้องกันพวกเจ้าได้สักสิ่งเดียว (เพราะกองทัพมุสลิมถูกโจมตีและล่าถอยในที่สุด) และแผ่นดินที่คับแคบแก่พวกเจ้าทั้งหลาย ที่มันเคยกว้างขวาง หลังจากนั้นพวกเจ้าก็ถอยหลังหนี (แตกทัพ)”

(สุเราะฮ์อัตเตาบะฮ์ อายะฮ์ที่ 25)

ความสำคัญของเกาะฏอฮ์และเกาะดัวร์

สาเหตุที่มุสลิมต้องเชื่อและศรัทธาต่อกฎกำหนดสภาวะของอัลลอฮ์ก็เพราะอัลลอฮ์ได้ยืนยันถึงกฎกำหนดสภาวะของพระองค์ ดังที่ตรัสไว้ในอัล-กุรอาน ความว่า

“แท้จริงเราได้สร้างทุกสิ่งทุกอย่างตามกฎกำหนดสภาวะ”

(สุเราะฮ์อัล-เกาะมัร อายะฮ์ที่ 49)

ความสำคัญของการศรัทธาต่อเกาะฏอฮ์และเกาะดัวร์ของอัลลอฮ์ คือถ้าผู้ใดที่ศรัทธาต่อเกาะฏอฮ์และเกาะดัวร์ของอัลลอฮ์อย่างแท้จริงย่อมเป็นผู้ที่เข้มแข็งและยอมรับสภาพของตนด้วยความพอใจ ไม่เศร้าโศกเสียใจ ไม่ตีโพยตีพายในสิ่งที่ตนผิดหวัง แต่ให้รำลึกและขอพร ขอความกรุณาโปรดปรานและสรรเสริญอัลลอฮ์เสมอ

มุสลิมจะไม่ควรถกเถียงในเรื่องของเกาะฎอฮ์และเกาะดัวร์

ลักษณะของเกาะฎอฮ์และเกาะดัวร์ของอัลลอฮ์

ความมั่งมี ความขัดสน ความฉลาด หรือความโง่ สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นด้วยเกาะฎอฮ์และเกาะดัวร์ของอัลลอฮ์ทั้งสิ้น ทุกคนที่เกิดมาไม่สามารถที่จะเลือกพ่อแม่หรือสถานที่เกิด ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดมานั้น ล้วนเกิดมาด้วยความประสงค์ของอัลลอฮ์ทั้งสิ้น ดังที่อัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ ความว่า

“และไม่มีสัตว์ใด ๆ ในหน้าแผ่นดินนี้ทั้งสิ้น นอกจากเป็นภาระของอัลลอฮ์ที่จะทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่มัน และพระองค์ทรงรอบรู้ถึงที่อยู่อย่างถาวรของมัน (หลังจากคลอดมาจากท้องแม่แล้ว) และที่อยู่ชั่วคราวของมัน (ในกระดุกสันหลังของพ่อและในมดลูกของแม่ตามลำดับ) ทุกสิ่งนั้นมีปรากฏอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้ง”

(สุเราะฮ์ฮุด อายะฮ์ที่ 6)

ความเป็นมาของมนุษย์แต่ละคนนั้นอัลลอฮ์ได้กำหนดสภาวะการณ์ที่อยู่ในครรภ์มารดา 3 สภาวะ ๆ ละ 40 วัน เมื่อครบกำหนด 120 วันแล้วอัลลอฮ์ส่งมลาอิกะฮ์เป่าวิญญาณ และในวินาทีนั้นอัลลอฮ์ให้มลาอิกะฮ์บันทึก 4 ประการด้วยกัน คือ

1. ความรู้
2. ปัจจัยยังชีพ
3. อายุขัย
4. ความดีความชั่ว

เกาะฎอฮ์และเกาะดัวร์ทั้งสี่ประการข้างต้น อัลลอฮ์ได้กำหนดเป็นที่เรียบร้อยแล้วตั้งแต่มนุษย์ยังมิได้เกิดมาบนโลกนี้

อิสลามไม่ส่งเสริมหรือสนับสนุนให้ประชาชาติมุสลิมพึ่งคอยรอรับริชกี (ปัจจัยยังชีพ) จากอัลลอฮ์แต่เพียงอย่างเดียวโดยไม่ได้ใช้ความพยายามในการแสวงหา หรือปล่อยตนเองตามยถากรรม แต่อิสลามส่งเสริมให้ประชาชาติต่อสู้หาทางหาความผาสุกแห่งชีวิตทั้งเพื่อโลกดุนยาและอาคิเราะฮ์ พร้อมๆ กับให้พยายามต่อสู้กับสิ่งเลวร้ายทั้งหลาย

ถึงแม้ว่าอัลลอฮ์ได้กำหนดสภาพการณ์สำหรับมนุษย์ตั้งแต่เดิมแล้ว แต่ในฐานะที่มุสลิมทุกคนเป็นบ่าวของอัลลอฮ์ ผู้รับใช้ตามคำบัญชาของอัลลอฮ์และบ่าวที่ต้องเดินทางตามเส้นทางที่ถูกกำหนดไว้ในอัล-กุรอานและหะดีษ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงจำเป็นยิ่งสำหรับมุอ์มินที่จะต้องทำงาน ต้องพยายาม ต้องขยัน ต้องอดสาเห ต้องไฝหาความรู้ และขอความคุ้มครองช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ ทั้งนี้ เพราะมนุษย์ไม่รู้ว่าอัลลอฮ์ได้กำหนดสภาพการณ์ของแต่ละคนอย่างไร

กิจกรรมเสนอแนะ

ให้นักเรียนหาภาพเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับเกาะกู้อ์และเกาะด็ร เช่น ภาพน้ำท่วม ภาพอุบัติเหตุ ดึกดื่น แผ่นดินไหว เป็นต้น แล้วแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม โดยให้จัดป้ายนิเทศเกี่ยวกับเกาะกู้อ์และเกาะด็ร

กิจกรรมท้ายบท

1. เกาะกู้อ์และเกาะด็รมีลักษณะอะไรบ้าง
2. เกาะกู้อ์และเกาะด็รหมายถึงอะไร
3. จงบอกความหมายของโองการในอัล-กุรอานที่เกี่ยวกับเกาะกู้อ์และเกาะด็ร
4. จงบอกความสำคัญของเกาะกู้อ์และเกาะด็ร

บรรณานุกรม

มัรวาน สะมะอูน. อัล-กรุอานฉบับแปลภาษาไทย เล่ม 1-2. กรุงเทพฯ : ส.วงศ์เสงี่ยม. ม.ป.ป.
 อรุณ บุญชม. พระคัมภีร์อัล-กุรอาน เล่ม 1-5. กรุงเทพฯ : ส.วงศ์เสงี่ยม. ม.ป.ป.

Abdul Hadi Haji Awang. **Beriman Kepada Rasul**. Kotabaru : Pustaka Aman Press Sendirian berhad. 1992.

_____. **Beriman Kepada Malaikat**. Kotabaru : Pustaka Aman Press Sendirian Berhad. 1992.

Abi Asyraf. **Asas Tauhid**. Kotabaru : Dian Darunaim Berhad. 1987.

Departmen Agama RI. **Al-Quran an Terjemahannya**. Jakarta : Projek Kitab Suci Al Quran. 1994.

Hamka. **Pelajaran Agama Islam**. P.T. Bulan Bintang. Jakarta. 1984.

Sayid Sabiq. **Aqidah Islam**. Bandung : Diponogoro. 1986.

Sukmadjaja Asyari dan Rosy Yusuf. **Indeks Al-Quran**. Bandung : Pustaka. 1984.

Suntad Sareming. **Kerasulan Muhammad saw. dan Kemujizatan Al-Quran Sebagai Bukti Atas Kebenaran Agama Islam**. Yogyakarta : Fakultas Ushuluddin IAIN. 1986.

Yusuf Al-Qardawi. **Pengertian Tauhid**. K. Lumpur. Pustaka. Salam. 1987.

คณะกรรมการจัดทำหนังสือเรียนสังคมศึกษา (อิสลามศึกษา)
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

1. นายบรรเทา	ฤกษ์ดีกุล	2. นางสาวเอิบบุญ	สุทธิประภา
3. นายวินัย	รอดจ่าย	4. นายชัยรัตน์	ศิริพัฒนะ
5. นายพิเชษฐ์	กาลามเกษตร	6. นายอภิรัฐ	หมัดสะอิด
7. นายนิเวอาลี	หะยีนีเลาะ	8. นายอิสมาแอ	อาลี
9. นายดลมนรรัตน์	บาคา	10. นายชานูชี	เบญจมันต์
11. นายมุกดา	ลาเมาะ	12. นายฮานาฟิยะห์	มุหัมมัด
13. นายมุหะมัดนอร์	หะยียูโซ๊ะ	14. นายอับดุลรอหมัน	อับดุลชอหมัด
15. นายอับดุลเลาะห์	ล่ออแมน	16. นายอับดุลเลาะห์	หนุ่มสุข
17. นายธานินทร์	สาลาม	18. นายฮาแซ	สาแม
19. นายวรายุทธิ์	มาหมุดเบ็ญ	20. นายอิบระเฮง	มะเก๊ะ
21. นายวีรเชษฐ์	นิสสระ	22. นายอับดุลนาเซ	วามู
23. นายอับดุลเลาะ	นิและ	24. นายนิมะนาเซ	สามะอาลี
25. นายอนุมัติ	เจ๊ะมะ	26. นายวินัย	วิเศษรัตน์
27. นายกามาสูติน	หะยียามา	28. นายโตรอแม	เจ๊ะแะ
29. นายคอเละ	สามะ	30. นายมะรีเป็ง	เฮงเปีย
31. นายนุรุดดีน	สารีมิง	32. นายฮามัดกาแม	แะมุซอ
33. นายอุสมาน	มะลี	34. นายสตอปา	ดอเลาะ
35. นายอุเซ็ง	อาแะ	36. นายเสรีญ	พิศาลวัชรินทร์
37. นายกิบหลี	บุญเทียม	38. นายประกิต	วุฒิรัตน์โกวิท
39. นายนิอาเรฟ	ระเด่นอาหมัด	40. นายเอนก	รัตน์ปิยะภากรณ์
41. นางสาวทิน	ทองไสว	42. นางเรียมพร	อติปอนันต์
43. นางสาวรัตนา	รอดโพธิ์ทอง		

ที่ปรึกษา

1. นายบรรเทา ฤกษ์ติกุล
2. ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาหนังสือ (นายวินัย รอดจ่าย)

ผู้จัดทำต้นฉบับ

กรมวิชาการร่วมกับสำนักพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตการศึกษา 2

คณะกรรมการตรวจ

1. นายบุรุดติน	สาริมิง
2. นายกิบหลี่	บุญเทียม
3. นายประกิต	วุฒิรัตน์โกวิท
4. นายเสรีญ	พิศาลวัชรินทร์
5. นายนิอาเรฟ	ระเด่นอะหมัด
6. นายวินัย	วิเศษรัตน์
7. นายอุเซ็ง	อาแว
8. นายเอนก	รัตน์ปิยะภากรณ์
9. นางสาวสุทิน	ทองไสว
10. นางเรียมพร	อธิปอนันต์

บรรณาธิการ

นางสุทิน	ทองไสว
นางเรียมพร	อธิปอนันต์

ผู้ออกแบบปก

นายสฤชต์	สิงห์ลำพอง
----------	------------

หลักศรित्रา 1

ISBN 974-01-0038-4

9 789740 100386

ราคา 20.00 บาท

ศึกษาภัณฑ์พาณิชย์

พิมพ์ที่โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

นายวิชัย พัทธชนะ ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา

๔๑๐๐๐๗๗